

I O V

C A P I

1 **D**m oarecarele era în țara Avsitidii, căruia era numele Iov; și era omul acela fără de prihană, drept, adevărat cinstitoriu de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău. Și să făcură 2 lui fii 7 și feate 3. Și era dobitoacele lui: oi 7000, cămile 3000, părechi de boi 500, și măgărițe pascătoare 500, și poslușire multă foarte; și lucrure mari era lui pre pământ. Și era omul acela de bun neam, despre răsărta 3 soarelui. Și mergînd împreună fiii lui, unul la altul, făcea ospăț în toate zilele, luînd împreună cu dînșii și pre ceale 3 surori ale lor 4 să mănînce și să bea cu dînșii. Și după ce să vrea săvîrși zilele băuturii, trimitea Iov și curățîia pre dînșii, sculîndu-se dimeneața și aducînd pentru dînșii jîrtve, după numărul lor, și un vițel pentru greșala, pentru sufletele lor, pentru că zicea Iov: „Ca nu cîndai fiii miei, întru cugetele lor, reale au gîndit cătră Dumnezeu“. Așa făcea Iov toate zilele. Și să făcu ziua aceasta și, iată, veniră îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, și diavolul - venind cu dînșii. Și zise Domnul diavolului: „De unde ai venit?“ Și răspunzînd diavolul Domnului, zise: „Împrejurînd pămîntul și umblînd pre supt ceriu, de față sînt“. Și-i zise lui Domnul: „Apropiat-ai cu cugetul tău asupra robului Mieu Iov? Căci nu iaste den cei dupre pământ ca el om drept, fără de prihană, adevărat temătoriu de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău“. Răspunse diavolul și zise înaintea Domnului: „Au în dar să teame Iov de Dumnezeu? Nu Tu ai îngrădit ceale den afară ale lui și ceale den lăuntru ale casii lui? Și tuturor cîte-s ale lui împrejur? Și faptele mînelor lui ai blagoslovit, și dobitoacele lui multe le-ai făcut pre pământ. 11 Ce trimite mîna Ta și Te atinge de toate carele are, au doară la fața Ta Te va blagoslovi?“ 12 Atuncea zise Domnul diavolului: „Iată, toate cîte sînt lui dau în mîna ta, ce de el să nu te atingi“. Și ieși diavolul de cătră fața Domnului. Și era ca în ziua aceasta, fiii lui Iov și featele lui bea vin în casa fratelui lor celui mai mare. Și iată, vestitoriu veni cătră Iov și zise lui: „Părechile boilor ara și măgărițele să păștea lipite de dînsele. Și venind cei ce robesc, robiră pre eale; și pe slugi au ucis cu gură de sabie. Și scăpînd eu sîngur, veniui să-ș spuiu“. Încă acesta grăind, veni alt

vestitoriu cătră Iov și zise: „Foc de la Dumnezeu au căzut den ceriu pre pământ și mîncă oile, și pre păstorii i-au ars așijderelea. Și scăpînd eu sîngur, veniui să-ș spuiu“. Încă 17 acesta grăind, veni alt vestitoriu cătră Iov și zise lui: „Călăreții au făcut noao 3 căpetenii și au încunjurat cămilele și le-au robit pre dînsele; și pre slugi i-au omorît cu sabie. Și am scăpat eu sîngur și veniui ca să-ș povestesc“. Încă acesta grăind, alt vestitoriu veni cătră 18 Iov, zicînd: „Feciorii tăi și featele tale mîncînd și bînd la feciorul tău, la fratele lor cel mai mare, Fără de veaste vînt mare au venit de 19 la pustiu și s-au atins de ceale 4 unghiuri ale casii; și au căzut casa preste feciorii tăi și au murit. Și scăpaiu eu sîngur, și veniui ca să-ș povestesc“. Așa auzînd Iov, sculîndu-se, 20 rupse hainele lui, și au tuns părul capului lui, și au preserat țărînă preste capul lui, și căzînd jos, să închină Domnului, și zise: „Eu gol am ieșit den pîntecele maicii mele, 21 gol voiu și întra acolo. Dumnezău au dat, Dumnezău au luat; în ce chip Domnului s-au părut, așa s-au și făcut, fie numele Domnului blagoslovit în veaci!“ Întru aceastea toate 22 ce i s-au întîmplat lui, n-au greșit Iov nici cu buzele lui și n-au dat nebulie lui Dumnezău.

C A P I I

Si fu ca ziua aceasta, și veniră îngerii 1 lui Dumnezău a sta înaintea Domnului; și diavolul veni în mijlocul lor ca să stea înaintea Domnului. Și zise 2 Domnul diavolului: „De unde vii tu?“ Atuncea zise diavolul înaintea Domnului: „Îmblînd preste cel de supt ceriu și călătorînd cel preste tot, sînt de față“. Zise Domnul 3 cătră diavolul: „Luat-ai aminte pre robul Mieu Iov, căci nu iaste ca dînsul den cei de pre pământ, om aseamenea lui, fără răutate, adevărat fără de prihană, temătoriu de Dumnezău, ferindu-se de tot răul. Și încă să ține de nerăutate, și tu ai zis averile lui în zadar să le pierzi“. Și răspunzînd diavolul, zise Domnului: „Piale preste piale! Și toate cîte-s la om va da pentru sufletul său. Însă nu, ce trimi- 5 fînd mîna Ta, atinge de oasele lui și de trupul lui! Au nu în față te va blagoslovi“. Și zise 6 Domnul diavolului: „Iată, dau ție pre dînsul, numai sufletul lui păzeaste“. Și ieși diavolul de la fața Domnului și lovi pre Iov cu rană 7 rea, de la picioare pînă la cap. Și-ș luo lui 8 un hîrb pentru ca să-ș rază puroile, și el șadea pre gunoiu, afară den cetate. Și trecînd 9 vreamă multă, zise lui muiarea lui: „Pînă cînd vei îngădui zicînd: 'Iată, aștept încă vreamă puțînă, așteptînd nădeajdea mîntuirii mele?' Căci iată,

s-au stins pomana ta de pre pământ, feți și feate, ale pîntecelui meu chinuri și durori, pre carii în zadar am ostenit cu trude. Și tu singur în putreziciunea viermilor săzi, mîind descoperit. Și eu – rătăcită și slujnică, den loc în loc împrejurînd și den casă în casă, așteptînd soarele cînd va apune, pentru ca să mă odihnesc de ostenealele mele și de durorile carele pre mine acum mă ținu. Ce zi ceva cuvînt cătră Domnul și mori!“ Și el căutînd zise ei: „Pentru căci ca una den ceale fără de minte muieri ai grăit? De am priimit ceale bune den mîna Domnului, ceale reale să nu le sufirim?“ Întru toate aceastea ce s-au întîmplat lui, nemica n-au greșit Iov cu buzele naintea lui Dumnezeu. Și auzind cei trei priatini ai lui realele toate ceale ce au venit preste dînsul, au venit fieștecarele dentru a sa țară cătră el: Elifaz, al themanilor împărat, și Valdad, al safheilor tiran, Sofar, al mineilor împărat. Și veniră cătră el toți odată, ca să să mîngîie, și să-l socotească pre el. Și văzîndu-l pre el de departe, nu l-au conoscut. Și strigînd cu glas mare, au plîns, rumpînd fieștecarele podoaba lui și spulberînd pământ preste capete-ș, spre ceriu. Au săzut lîngă el 7 zile și 7 nopți, și niciunul dentru dînșii au grăit cuvînt cătră el, pentru că vedea rana groaznică fiind și mare foarte.

Cătră priatini voroavă.

C A P I I I

1 **I**upă aceasta deșchise Iov gura lui și
2/3 blestemă ziua lui, Zicînd: „Piară
ziua întru carea am născut și noaptea
aceaea întru carea au zis: Iată
4 făt! Noaptea aceaea să fie întunearec
și să nu o cearce pre ea Domnul de
5 sus, nici să vie la ea lumină! Ce să o ia pre
dînsa întunearec și umbră de moarte, să vie
preste dînsa negură! Blasteme-se ziua
6 aceaea, Și noaptea aceaea, să o ia pre dînsa
întunearec! Să nu fie în zilele anului, nici să
7 nu se numere în zilele lunilor! Ce noaptea
aceaea fie dureare, și nu vie preste dînsa
8 veselie, nici bucurie! Ce bleasteme pre ea
cel ce blestemă ziua aceaea, cela ce va să
9 prinză chitosul cel mare! Întuneci-se stealele
noptii aceia Și nu îngăduiască, și la lumină
nu vie, și să nu să vază luceafărul răsărind!
10 Căci n-au închis porțile pîntecelui maicii mele,
că ar fi mîntuit durearea de cătră ochii miei;
11 Pentru căci dară în pîntece n-am murit? Și den
12 pîntece am ieșit, și nu îndată am perit? Și
pentru căci au timpinat mie genuchile? Și pentru
13 ce țîțele am supt? Acum dormind aș fi încetat,
14 și culcîndu-mă m-aș fi odihnit Cu îm-

părații, sfeatnicii pământului, carii să semeția
15 întru sabii, Sau cu boiarii căroră mult iaste
aurul, carii au împlut casele lor de
16 argint, Sau ca o lepădătură ieșind den
zgăul mîne-sa, sau ca pruncii carii n-au văzut
17 lumina. Acolo cei fără credință au ațîțat
mînia urgiei, acolo au odehnit cei trudiți cu
18 trupul. Și toți odată, cei veacinici, n-au
auzit glas de birari. Mic și mare acolo iaste,
19 și slugă netemîndu-se de domnul lui. Că
20 pentru căci s-au dat celor dentru amărăciune
lumină și viața sufletelor celor ce sînt în
durori? Carii pohtesc moartea, și nu o
21 nemeresc, scurmîndu-o ca nește comoară,
22 Și veaseli s-au făcut de o vor nemeri. Moar-
23 tea omului odihnă e, pentru că au închis Dum-
nezău asupra lui. Pentru că, mai nainte de
24 bucatele mele, suspin mie vine și lăcrămez
eu, cuprins fiind de frică. Pentru că frica
25 carea am grejit venitu-mi-au; și de care m-am
temut întimpinatu-m-au. Nici am avut
26 pace, nici mi-au ticnit, nici m-am odihnit, ce
au venit mie urgie“.

C A P I V

i răspunzînd Elifaz Themaniteanul, 1
zise: „Au doară de multe ori și s-au 2
grăit ție cu osteneală, și putearea 3
cuvintelor tale cine va suferi? Că, 3
de vreme ce tu ai învățat pre mulți,
și mîni slabe ai mîngîiat, Și pre cei bolnavi 4
ai sculat cu cuvintele, și la genuchi neputin- 5
cioase îndrăznire ai pus, Și acum au venit 6
preste tine dureare și s-au atins de tine, și tu 7
ai sîrguit. Care dentru amîndoao, nu frica 8
ta iaste întru nebunie? Și nedeajdea ta, și rău- 9
tatea căii tale? Adu-ți aminte dară cine, 7
curat fiind, au perit? Sau cînd cei adevărați cu 8
toată rădăcina au perit? În ce chip am 9
văzut pre cei ce ară ceale fără de cale, și cei ce 10
samănă pre dînsule dureri vor secera loruș. 11
Den porunca Domnului vor peri și den duhul 12
urgiei Lui să vor stinge. Tăria leului și gla- 13
sul leoaiei și semeția bălaurilor s-au stins. 14
Furnicoleul au perit, neavînd mîncare, și puii 15
leilor s-au părăsit unul de altul. Iară de 16
s-au făcut vrun cuvînt adevărat în cuvintele 17
tale, nemica dentru-aceastea rău te-ar fi întim-
pinat. Care dentru amîndoao nu va priimi
ureachea mea minunate de la Dînsul? Și cu
13 frică și cu răsulare de noapte cădea frică
preste oameni. Frică m-au întimpinat și
14 tremur, și tare oasele mele le-au clătenat.
Și duh preste fața mea au venit, și s-au
15 încrețit mie perii și pelițele. Sculaiu-mă,
16 și nu conosciu; văzui, și nu era închi-
puire înaintea ochilor miei, fără de numai
abur și glas auziiam. Pentru ce? Au doa- 17

ră curat va fi păminteanul înaintea Domnului? Au, den faptele Lui, fără de prihană e
 18 omul? De nu se încreade spre slugile Lui, iară
 19 asupra îngerilor Lui strîmbu ceva au gîndit,
 Și pre cei ce lăcuiescu în case de lut, dentru
 20 carii și noi dentru acelaș lut sîntem, lovi pre ei
 ca în chip de cari. Și de demineată pînă în sară
 21 nu mai sînt, pentru că neputînd ei lor să-ș
 ajute, au perit. Pentru că au suflat lor, și s-au
 uscat; periră pentru căe n-au avut ei învățatură.

C A P V

1 **S**i să cheamă, de te va asculta cineva
 sau de vei vedea pre vreun înger den
 2 cei sfinți! Pentru că pre cel fără de
 minte îl ucide urgia, iară pre cel rătăcit
 3 îl omoară rîvnirea. Iară eu am văzut
 pre cei fără de minte rădăcină puind, ce
 4 îndată li se mîncă lor petreacerea. Facă-se
 fiii lor departe de mîntuire, și să vor smeri
 5 pre la ușele celor mai mici, și nu va fi cel ce
 izbăveaște. Pentru că ceale ce aceia au săcerat,
 6 direpții vor mînce; și ei dentru răutăți scoși
 vor fi, răsipească-se lor vîrtutea. Pentru că
 7 nu va ieși den pămînt osteneală, nice den
 munți va odrăsli trudă. Ce omul să naște
 8 cu osteneală, și puii vulturului la înălțime
 zburară; Și nu însă, ce eu mă voi ruga lui
 9 Dumnezeu, pre Atotstăpînitoriul voi chema,
 Pre Cela ce face mari și nesocotite, slăvite
 10 și minunate, căroră nu iaste număr, Pre
 Cela ce dă ploaie pre pămînt, Ce tremite
 11 apă preste cel de supt ceriu, Pre Cela ce
 face pre cei smeriți la înălțime și pre cei
 12 pierduți sculîndu-i, Premeninind sfaturile
 celor marghioli, și nu vor face mîinile lor
 13 ade-văr, Cel ce prinde pre cei învățați cu
 înțelepciune și sfatul celor mult încilciți
 14 au mutat: Ziua va timpina lor întunearec,
 iară în amiazazi vor pipăi întocma cu
 15 noaptea; Și piară în războiu, și cel neputin-
 16 cios nedeajde, și gura năpăstuitoriului să
 17 să astupe. Și fericitu-i omul pre carele au
 18 muștrat Domnul! Și dojenirea Atotstăpînitoriului
 nu tăgădui, Pentru că El face a durezza,
 19 și iarăș aduce la loc; lovit-au, și mîinile
 Lui au vindecate. De șase ori den nevoi te
 20 va scoate, iară în a șaptea nu se va atinge
 de tine răul. În foamete te va mîntui den
 21 moarte, și în războiu den mîina fierului
 te va dezlega. Den biciul limbii te va
 22 ascunde, și nu te vei teame de răutăți
 viitoare, de cătră omul ce nice un bine
 23 grăiaște. Celor strîmbi și fără de leage
 vei bațjocori, și de hiarăle ceale săl-
 batece nu te vei teame, Căce cu pietrile
 cîmpului e făgăduința ta, și hiarăle țarenii

vor împăca ție, pentru că hiarăle ceale săl-
 batece vor împăca ție. După aceea vei 24
 cunoaște că ție se va împăca casa, și petreacerea
 25 cortului tău nu va greși, Și vei cunoaște
 26 că e multă semenția ta, și fiii tăi vor fi ca
 toată iarba țarenii. Și vei veni la groapă
 27 ca un grîu copt, la vreme săcerîndu-se, sau
 ca un stog la arie, la vreme aducîndu-se. Și
 iată, ca acestea așa le-am cercetat, acestea
 sînt carele am auzit. Și tu cunoaște ție ce ai
 [de] făcut!“.

C A P V I

1 **S**i răspunzînd Iov, zise: „Că de ar ști
 1/2 neștine să-m stea urgia mea și durorile
 2 meale să le rădăce cu jugul deodată,
 3 Și dară decît năsipul de pre lîngă mare
 4 mai greu va fi! Ce, după cum să pare,
 5 cuvintele meale sînt reale. Pentru că săgeți
 6 de la Domnul în trupul meu sînt, căroră
 7 mînia lor îm stocește singele; cînd voi
 8 începe a grăi, mă împung. Pentru căci au
 9 în zadar va striga măgariul sălbatec,
 10 fără de numai mîncarea cercînd? Sau de
 11 va rumpe glas bou, la iasle avînd mîncările?
 12 De se va mînce piine fără de sare? Sau de
 13 iaste gustare întru cuvinte deșarte? Pentru
 14 că nu poate sufletul meu a să potoli. Că
 15 putoare văz mîncările meale, ca mirosirea
 16 leului. Pentru că, de va da, și-m va veni
 17 mie cearerea, și nădeajdea mea va da
 18 Domnul. Începînd Domnul rănească-mă,
 19 iară la săvîrșit să nu mă omoară. Și
 20 fie mie cetatea mormînt, asupra căriia
 21 preste ziduri săriiam preste ea; nu mă
 22 voi scumpi, pentru că n-am mințit
 23 cuvintele sfinte ale Dumnezăului meu.
 Pentru căce mi-e putearea, căci rabd? Sau
 1 carea mi-e vremea, căci îngăduiaște
 2 sufletul meu? Au vîrtute de piatră e
 3 vîrtutea mea? Au pelițele meale sînt de
 4 aramă? Au nu pre El nădejduiam? Iară
 5 ajutorul de la mine iaste depărtat. M-au
 6 depărtat mila, și socotița Domnului
 7 m-au trecut cu vederea. Nu m-au văzut
 8 pre mine cel mai de aproape al meu; ca un
 9 pîriu ce seacă sau ca un val m-au trecut
 10 pre mine. Cari să smeriia de mine, acum
 11 au căzut preste mine ca niște omăt sau
 12 gheață înghețată. Precum topindu-se,
 13 căldură făcîndu-se, nu s-au conoscut
 14 unde iaste, Așa și eu, m-am părăsit de
 15 cătră toți, și am perit, și înstreinat de
 16 casă m-am făcut. Vedeț căile themaneanilor,
 17 drumurile savoneanilor, cei ce vedeți.
 18 Și rușine vor plăti cei ce nădejdiescu
 19 pre cetăți și pe bani. Iară și voi dară,
 20 m-aș asuprit pre mine fără de milă; deci,
 21 văzînd a mea rană, teameți-vă! Pentru
 22 căci? Au doară ceva am cerșut de la voi?
 23 Au de putearea cea de la voi sînt lipsit,
 ca să mă mîntuiț de vrăjmaș Sau den
 mîinile silnicilor să mă izbăviț pre mine?

24 Învățați-mă și eu voi u asurzi; de m-am înșălat
 25 întru ceva, spuneți-m! Ce, după cum să
 pare, reale-s cuvintele celui adevărat!
 26 Pentru că nu de la voi vîrtute cer, nici muștra-
 rea voastră cuvintele mele va înceta, pentru
 că nu voi suferi răspunsul graiului vostru.
 27 Fără de numai că pre sărac cădeți, și vă săltaț
 28 preste priatinul vostru. Și acum căutînd în
 29 fața voastră, nu voi minți. Șădeți dară și
 să nu fie strîmb; și iarăș cu cel drept veți
 uni-vă, pentru că nu iaste în limba mea strîmbă-
 tate. Au nu gîtlejul meu priceaperi cercetează?

CAP VII

1 **S**area dentru amîndoao, au nu ispitire
 iaste viața omului pre pămînt și ca un
 2 năimit al unii zile e viața lui? Sau
 ca o slugă temîndu-se de domnul lui
 și nemerind umbră? Sau ca un năimit
 3 așteptînd plata lui? Așa și eu am răbdat
 luni seci, și nopțile durorilor date mie
 4 sînt. De voi dormi, zic: Cînd e ziua? Și
 deaca mă voi scula, iarăș: Cînd e sara? Și
 plin mă fac de durori de cu sară pînă demi-
 5 neața. Și să frămîntă trupul miu întru
 putreziciunea viermilor, și tolesc grunții
 6 pămîntului răzindu-mă de puroi. Și viața
 mea iaste mai ușoară decît graiul și au
 7 perit întru deșartă nădeajde. Adu-Ți
 aminte dară, că duhul mi-e viața și nu se
 va mai întoarce ochiul meu să vază
 8 bine. Nu mă va mai vedea ochiul celui ce
 mă veade; ochii Tăi – întru mine, și nu voi
 9 mai fi. Ca un nor ce s-au curățit de la ceriu.
 Pentru că, de se va pogori om la iad, încă nu
 10 se va mai sui, Nici nu se va mai întoarce la a
 lui casă, nici-l va mai conoaște pre el încă
 11 locul lui. Nici eu dară voi cruța gura mea,
 grăi-voiu fiind în nevoia duhului meu, deș-
 chide-voiu, cu amărăciunea sufletului meu
 12 cuprinzîndu-mă. Cară dentru amîndoao:
 marea sînt, au bălaur, căci ai pus preste mine
 13 strajă? Zis-am că: Mă va mîngîia patul
 meu și voi aduce cătră mine osebi cuvînt
 14 zăcerii mele', Înspăimezi-mă cu visuri, și
 15 cu videnii mă îngrozești. Mîntui-vei de la
 duhul meu sufletul meu și de la moarte
 16 oasele mele. Pentru că nu voi trăi în veac
 pentru ca să îndelungească la mînie; depărtea-
 ză-Te de la mine, că deșartă îm iaste viața.
 17 Pentru căci iaste omul, căci l-ai mărit pre dîn-
 sul, au căci iai aminte la el? Sau socoteala
 lui vei face pînă dimeneața? Și la odihnă pre
 el vei judeca? Pînă cînd nu mă laș, nici mă slo-
 bozi, pînă unde voi înghiți scuipitul meu cu
 19 dureare? De am greșit eu, ce voi putea
 face? Cela ce știe gîndul oamenilor, pentru
 căci m-ai pus pre mine rugătoriu Ție și sînt
 20 preste Tine sarcină? Pentru căci n-ai fă-

cut fărădelegii mele uitare și curăție păcatu-
 lui meu? Și acum la pămînt voi merge, și
 mîneacă nu mai sînt“.

CAP VIII

Si răspunzînd Valdad Safhitul, zise: 1
 „Pînă cînd vei grăi aceastea? 2
 Duhul cu multe cuvinte – al rostului 3
 tău. Au Domnul va face strîmbă- 3
 tate judecînd? Sau Cela ce au făcut 4
 toate va turbura cel drept? De fiii tăi au 4
 greșit înaintea Lui, au trimis în mînă fărădele- 5
 gile lor. Iară tu mîneacă, cătră Domnul Atot- 5
 ăitoriu rugîndu-te. De vei fi curat și ade- 6
 vărat, îț va asculta ție ruga și-ț va așaza ție 7
 petreacerea dreptății. Și vor fi dară ceale 7
 dentiu ale tale puține, iară ceale de apoiu ale 8
 tale, nepovestite. Căci întrebă ruda den- 8
 țiiu și ia urma după ruda părinților. Pentru 9
 că de ieri sîntem, și nu știm, pentru că umbră 9
 iaste pre pămînt viața noastră. Au nu aceș- 10
 tea vor învăța pre tine și vor povesti ție și de 10
 la inemă vor scoate cuvinte? Au odrăs- 11
 leaște papora fără de apă, au înălța-se-va 11
 trestia fără de băutură? Încă fiind pre 12
 rădăcină, și nu se va secera? Mai nainte de 12
 a bea toată iarba, nu se va usca? Așa dară vor 13
 fi ceale de apoi ale tuturor celor ce uită pre 13
 Domnul, pentru că nădeajdea celui necurat 14
 piare. Pentru că nelăcuită fi va fi lui casa și 14
 păianjen lui i să va nemeri cortul. De va 15
 răzima casa lui, nu va sta; și apucîndu-se el, 15
 nu va îngădui. Pentru că umăd de soare 16
 iaste și den putreziciunea lui odrasla lui va 16
 ieși. Pre adunare de piatră doarme și în 17
 mijlocul halisilor va trăi. Iară de va înghiți, 18
 locul îl va înșăla pre dînsul. Nu ai văzut ca 19
 19
 aceastea că surparea necuratului ca aceasta 19
 iaste? Și den pămîntul altora va odrăsli. 20
 Pentru că Domnul nu va depărta pre cel fără 20
 de răutate și tot darul necuratului nu va prii- 21
 mi. Iară gura celor adevăraț gură va 21
 umplea de rîs și buzele lor de mărturisi- 22
 re. Iară neprietenii lor să vor îmbrăca cu 22
 rușine, și petreacearea necuratului nu va fi“.

CAP IX

Si răspunzînd Iov, zicea: „Cu ade- 1/2
 vărat știu că așa iaste, căci cum va fi
 drept cel pămîntean lîngă Domnul?
 Pentru că de va vrea să să judece cu 3
 El, nu va asculta lui, pentru ca să nu
 grăiască împotriva spre un cuvînt al Lui
 den buze. Pentru că înțelept iaste la 4
 cuget, tare și mare; cine, vîrtos făcîndu-se
 înaintea Lui, au răbdat? Cela ce înve- 5
 cheaște munții, și nu știu; Cel ce-i surpă
 pre dînșii cu urgie; Cel ce clătește 6

pămîntul den temelie, și stîlpii lui să clatină; Cela ce zice soarelui și nu răsare, și asupra stealelor pecetluiuște; Cela ce au întins ceriul sîngur și umblă ca pre fața pămîntului pre mare; Cela ce face Găinușa și Luceafăr de sară și Ralița despre miazănoapte și pre Țiitoriul răsăritului; Cela ce face mari și nesocotite, slăvite și minunate, căroră nu iaste număr. De mă va covîrși, nu voi vedea; și de mă va treace, nici așa am știut. De va mîntui, cine va întoarce? Sau cine va zice Lui: 'Ce ai făcut?' Pentru că El au întors mînie, de El s-au înduplecat chitoasele ceale de supt ceriu. Iară de mă va asculta, au va aleage cuvintele meale? Că de voi fi drept, nu mă va asculta; judecătii Lui mă voi ruga. Și de voi chema și va asculta, nu crez că au ascultat glasul meu. Au cu negura mă va sfărîma? Și sfărîmările multe mi s-au făcut în zadar. Pentru că nu mă lasă să răsufli, ce mă împlu de amărăciune. Căci poate cu tărie. Cine dară judecătii Lui se va împotrivi? Că de voi fi drept, rostul meu va fi necredincios; și de voi fi fără de prihană, strîmb mă voi aleage. Că de am păgînit, nu știu cu sufletul, însă mi să ia viața. Pentru aceea am zis: 'Pre Cel mare și silnec piarde urgia, Căci răii – cu moarte minunată, iară dreptii să batjocuresc. Pentru că s-au dat la mînilor necuratului. Obrazele judecătorilor ei acopere. Iară de nu El iaste, cine iaste?' Iară viața mea mai ușoară iaste decît un alergătoriu; fugit-au, și n-au știut. Au și iaste la corăbii urmă de cale, au a vulturului zburînd, cercînd mîncare? Că de voi zice, voi uita grăind, plecînd cu obrazul voi suspina. Clătescu-mă cu toate mădulările, pentru că știu că nevinovat nu mă vei lăsa. Și de vream ce-s păgîn, pentru căci n-am murit? Că de mă voi scâlta cu zăpadă și de mă voi curățî cu mîni curate, Destul cu smîrdă m-ai muiat și m-au urît pre mine veșmîntul meu. Pentru că nu ești om ca mine, căruia voi sta împotriva, pentru ca să venim deodată la judecată. Măcară de ar fi cel de la mijlocul nostru, Și muștrînd și ascultînd întru mijlocul amînduror. Ușurează de la mine toiagul, și frica lui nu mă stropșască, Și nu mă voi teame ce voi grăi; pentru că nu așa știu-împreună.

C A P X

Stenind cu sufletul meu, suspinînd slobozi-voiu cătră El cuvintele meale; grăi-voiu, amărăciunea sufletului meu cuprinzîndu-mă, Și voi grăi cătră Domnul: 'Nu mă învăța a păgîni! Și pentru căci așa m-ai judecat? Au bi-

ne-Ț iaste de voi face strîmbătate, căci voi tăgădui faptele mînelor Tale; și la sfatul necuraților ai luat aminte? Au precum veade cel pemintean prevezi? Au cum veade omul vei căuta? Au viața Ta omenească iaste, au anii Tăi – de bărbat? Căci ai cercetat fărădelegea mea și păcatele meale ai urmat. Pentru că știi că n-am păgînit; dară cine iaste cela ce den mînilor Tale scoate? Mînilor Tale m-au zidit și m-au făcut; după aceasta, premenindu-mă, m-ai lovit. Adu-Ți aminte dar că lut m-ai zidit și la pămînt iarăș mă întorci. Au nu ca laptele m-ai muls și m-ai închegat pre mine aseamenea cu cașul? Cu piale și cu carne m-ai îmbrăcat și cu oase și vine m-ai înțelesteat. Și viață și milă ai pus lîngă mine, și socotința Ta mi-au păzit duhul. Aceastea avînd întru Tine, știu că toate le poți și nemica nu Ți-e cu neputință. Că de voi greși, păzește-mă, și de fărădelege nu nevinovat m-ai făcut. Că de voi păgîni, vai de mine. Și de voi fi drept, nu pociu să mă plec, pentru că plin de necinste sînt. Pentru că mă vînez ca un leu la junghiare, pentru că, iarăș primenind, greu mă pierzi, De iznoavă înnoind asupra mea cercetarea mea. Și cu urgie mare mie Te-ai făcut și ai adus preste mine dodiiiale. Pentru căci dară den pîntece m-ai scos, și n-am murit, și ochiul pre mine nu m-au văzut, Și ca cînd n-aș fi fost m-am făcut? Pentru căci dară den pîntece în mormînt nu m-am mîntuit? Au nu e puțină vreamă vieții mele? Lasă-mă să odihnesc puțin, Mainte de ce a merge de unde nu mă voi întoarce, La pămînt întunecos și neguros, la pămînt de întunearec veacinic, unde nu iaste lumină, nice a vedea viața peminteanilor”.

C A P X I

Si răspunzînd Sofar Mineul, zise: „Cela ce grăiaște ceale multe și răspunsul va auzi. Au și cela ce grăiaște bine gîndește că drept iaste? Blagoslovit cel născut den muiare cu puțină viață. Nu te face mult întru cuvinte, pentru că nu iaste cel ce să va prigoni cu tine. Pentru că nu zice că: 'Curat sînt cu faptele și fără de prihană înaintea Lui!' Ce cum oare Domnul va grăi cătră tine și va deschide buzele Lui cu tine? După aceea va povesti ție putearea înțelepciunii, pentru că îndoit va fi celor ce-s ca tine; și atuncea vei conoaște că vreadnice ție s-au nemerit de la Domnul de ceale ce ai greșit. Au urma Domnului vei afla, au la marginile carea au făcut AtotȚiitoriul ai ajunsu? Înaltu e ceriul și ce vei face? Și mai adînce decît ceale den iad, ce știi? Sau mai

lungi decît măsura pămîntului sau lărgimea
10 mării? Şi de le va surpa toate, cine va grăi
11 Lui: Ce-ai făcut? Pentru că El ştie lucrurile
12 celor fără de leage şi, văzînd ceale fără de
13 cale, nu le va trece cu vederea. Şi omul
14 într-alt chip înoată cu cuvintele, şi pămîntea-
15 nul ce e născut den muiare aseamene e cu un
16 măgariu pustnic. Pentru că, de ai pus tu
17 curată inima ta şi întinzi mînile cătră El, De
18 iaste ceva fără de leage în mînile tale, departe
19 fă pre El de la tine; şi strîmbătatea întru
20 petracerea ta să nu mîie. Pentru că așa va
străluci obrazul tău ca nişte apă curată şi te
vei dezbrăca de smîrdă şi nu te vei
16 teame. Şi truda o vei uita, ca un val ce va
17 treace, şi nu te vei teame. Şi ruga ta – ca
Luceafărul, şi den namiazăzi va răsări ţie via-
18 ţă. Şi nedejduind vei fi, căce iaste ţie
nedeajde; şi den griji şi purtare de grije să va
19 ivi ţie pace. Pentru că vei lineşte, şi nu va fi
cel ce să-ţi dea războiu. Şi premenindu-se,
20 mulţi îţi vor ajuta. Şi mîntuirea pre ei va
părăsi, pentru că nedeajdea lor e pierzare, şi
ochii necuraţilor se vor topi“.

Cătră priatени voroavă

CAP XII

1/2 i răspunzîndu Iov, zise: „După
aceaea voi sînteţ oameni. Au cu voi va
3 muri învăţătura? Că şi mie inema
4 ca şi voao iaste. Pentru că dreptul
om şi fără de prihană s-au făcut întru
5 batjocură. Pentru că în vreme norocită au
fost gătit să cază supt alţii şi casele lui să să
6 prade de cei fără de leage. Iară însă nice
unul să nu să nedejduiască, rău fiind, nevino-
vat a fi; cîţi urgisescu pre Domnul, cum nu şi
7 certare lor va fi? Ce dară întrebă ceale cu
4 picioare, de-ţ voru spune, şi pasările ceriu-
8 lui, de vor povesti ţie. Povesteşte pămîntu-
9 lui, de-ţ va spune ţie; şi-ţi vor filcui ţie peştii
10 mării. Cine dară n-au conoscut, întru toate
aceastea, că mîna Domnului au făcut aceas-
10 tea? De nu în mîna Lui sufletul tuturor vii-
11 lor şi duhul a tot omul? Pentru că ureachea
cuvintele împarte, iară gîtlejul mîncări gus-
12 tă. În multă vreme – învăţătură, iară în
13 multă viaţă – ştiinţă. Lîngă El – înţelepciu-
nea şi putearea; la El – sfat şi priceapere.
14/15 De să va surpa, cine va zidi? De va închide
16 asupra oamenilor, cine va deşchide? De va
opri apa, va usca pămîntul; iară de o va
slobozi, au pierdut pre el, zrobindu-l.
17 Lîngă El e tăria şi vîrtutea, la El – ştiinţa
şi priceaperea. Aducînd sfeatnici robiţ, şi
pre judecătorii pămîntului i-au îngrozit.

Aşăzînd împăraţii preste scaune, şi legă cu 18
brful mijlocile lor. Trimiţînd preoţ robiţ, şi 19
pre silnicii pămîntului i-au surpat. Schim- 20
bînd buzele credincioşilor, şi priceaperea
celor mai bătrîni cunoscū. Turnînd ne- 21
cînte preste boiari, şi pre cei smeriţ au vin-
decat. Descoperind adînce den tunearec, 22
şi scoase la lumină umbra morţii. Rătăcind 23
limbi, şi pierzînd pre eale; aşternînd limbi, şi
povăţînd pre dînsele. Premenind inemile 24
boiarilor pămîntului, şi au rătăcit pre dînşii în
calea carea n-au ştiut, Să pipăie întunearec 25
şi nu lumină şi rătăcească ca cel beat.

CAP XIII

 ată, aceastea văzut-au ochiul meu şi 1
au auzit ureachea mea. Şi ştiu cîte 2
şi voi ştiţ, şi nu mai nepriceput sînt
decît voi. Însă nu, ce eu cătră 3
Domnul voiu grăi şi voiu mostra
înaintea Lui de va vrea. Iară voi sînteţ doh- 4
tori strîmbi şi vraci de reale toţi. Fie dară 5
voao a asurzi şi se va nemeri voao întru înţe-
lepciune. Şi ascultaţ mustrarea rostului 6
mieu şi judecata buzelor meale luaţ amin-
te! Au doară înaintea Domnului grăiţ şi 7
înaintea Lui răspundeţ făţişat? Au vă veţ 8
îndoi? Voişi înşivă judecători vă faceţ.
Pentru că binele va urma pre voi; pentru că, 9
de veţ face toate, vă veţ adaoge lîngă Dîn-
sul. Nemică mai puţin va mostra pre voi. 10
Iară şi pre ascuns obraze veţ lăuda, Care 11
dentru amîndoa, nu vultorea Lui va strun-
cina pre voi şi frica de la El va cădea preste
voi? Şi să va istovi trufa voastră întocma cu 12
cenuşa; trupul e de lut. Asurziţ, pentru ca 13
să grăiesc şi să mă odihnesc de mînie,
Luînd peliţile meale cu dinţii, şi sufletul meu 14
voi pune în mîna mea. De mă va prinde 15
Silnecul, de vreme ce au şi început, au doară
grăi-voiu şi voiu mostra înaintea Lui. Şi 16
aceasta mi să va aleage întru mîntuire, pentru
că nu înaintea Lui viclesugul va întra.
Ascultaţ cuvintele meale, pentru că voiu 17
povesti voao ascultînd. Iată, eu aproape 18
sînt de judecata mea, ştiu eu că drept mă voiu
arăta. Pentru că cine iaste cel ce să va 19
judeca cu mine? Că acum voiu asurzi şi voiu
lipsi. Şi doao să-m isprăveşti, atuncea de 20
cătră faţa Ta nu mă voiu ascunde: Mîna de 21
cătră mine depărtează şi frica Ta să nu mă
îngrozească. Şi apoi vei chema, şi eu voiu 22
asculta Ţie. Au vei grăi, şi eu voiu da răs-
puns. Cîte sînt păcatele meale şi fără- 23
delegile meale? Învaţă-mă carele sînt.
Pentru căci de cătră mine ascunzi şi îmi povă- 24
ţeaşte împotrivnicul la Tine? Au ca de o 25
frunză ce se clăteşte de vînt Te vei spăria sau

ca unii buruiane ce să pornească de vînt stai
 26 împotriva mea? Căci ai scris preste mine
 reale și ai pus mie ale tinerețelor greșale?
 27 Ai pus dară mie piciorul întru oprealiște și
 mi-ai păzit toate faptele și la rădăcinile picioa-
 28 relor mele ai sosit, Carele mă vechesc
 tocma ca un foale sau ca o haină mîncată de
 molii.

CAP XIV

1 **I**ntreună că pămenteanul născut de
 muiare cu puțină viață și plin de urgie
 2 iaste, Sau ca o floare înflorind au
 căzut și au fugit ca o umbră și nu va
 3 sta. Au nu și acestuia socoteală ai
 făcut, și pre acesta ai făcut ca să între cu jude-
 4 cată înaintea Ta? Pentru că cine va fi curat
 5 de smîrdă? Ce nu e nimene. Măcară și o zi
 de va fi viața lui pre pămînt, nenumărate-s
 6 lunile lui lîngă dînsul, la vreamă le-ai pus și nu
 va covîrși. Depărtează-Te de la dînsul,
 7 pentru ca să să așaze și să binevoiască viața ca
 și năimitul. Pentru că iaste copaciului
 nădeajdea că, de se va tăia, încă va înflori și
 8 tulpina lui nu va lipsi. Pentru că, de va
 îmbătrîni în pămînt rădăcina lui și în piatră se
 9 va săvîrși buciumpul lui, De mirosirea apei
 va odrăsli și va face săcerătură ca și un tînăr
 10 răsad. Iară omul murind, s-au dus și,
 11 căzînd pămenteanul, nu mai iaste încă. Că
 cu vreamă să împuținează marea, și rîful, pus-
 12 tiindu-se, s-au uscat. Și omul adormind, nu
 se va mai scula, pînă unde ceriul nu se va mai
 13 coase; și nu se vor mai deștepta den somnul
 lor. Pentru că măcară de m-ai fi păzit în iad
 și m-ai fi ascuns pre mine pînă Ți s-ar fi potol-
 14 it mînia și-m vei rîndui vreamă întru care
 pomenirea mea vei face! Pentru că, de va
 15 muri omul, va trăi săvîrșind zilele vieții lui.
 Îngădui-voiu pînă iarăș mă voiu face. Apoi
 16 vei chema și eu Ție voiu asculta; și faptele
 mîinilor Tale nu le depărta. Și ai numărat
 17 deprinderile mele, și nu Te va treace nemica
 dentru păcatele mele. Și ai pecetluit fără-
 18 delegile mele întru pungă și ai însemnat verice,
 fără de voie, am ieșit den cale. Și însă muntele
 19 căzînd va cădea și piatra vechi-se-va den locul
 ei. Pietri au dumicat apele și au închegat
 20 apele ceale întinse ale lutului pămîntului. Și
 îngăduința omului ai pierdut. Împingînd
 21 pre dînsul la săvîrșit, și să duse; pus-ai
 preste el fața și l-ai trimis. Și
 22 mulți făcîndu-se fiii lui, nu știe;
 și de se vor face pușini, nu-i
 e în știre; Fără de
 numai trupul lui au
 durut și sufletul
 lui au plîns“.

CAP XV

Si răspunzînd Elefaaz Themaniteanul, 1
 zise: „Care e înțeleptul, răspunsul 2
 va da duhul priceperii, și au umplut 3
 durearea pîntecelui, Mustrînd cu 3
 cuvinte care nu se cuvîn și cu 4
 cuvinte cu carele nu e niciun folos? Nu și 4
 tu ai depărtat frica și ai săvîrșit cuvinte ca 5
 acestea înaintea Domnului? Vinovat cu 5
 cuvintele rostului tău, nici ai ales cuvintele sil- 6
 nicilor. Mustre-te gura ta, și nu eu; și 6
 buzele tale să mărturisească asupra 7
 ta. Pentru ce? Au dentiui decît oamenii ai 7
 născut? Au mai nainte de dobitoace te-ai 8
 zămislit? Au rînduiala Domnului ai auzit, 8
 au sfeatnic pre tine au trebuit Dumnezău și la 9
 tine au sosit înțelepciunea? Pentru că ce 9
 știi, care nu o știm? Sau ce pricepi tu, carea nu 10
 și noi? Și încă bătrîn, și încă vechiu întru 10
 noi, mai greu decît tată-tău cu zilele. 11
 Dentru carele ai greșit, puține ai bătut, mare 11
 preste samă ai grăit. Ce au îndrăznit inima 12
 ta sau ce au adus ochii tăi, Că mînia ai spart 13
 înaintea Domnului și ai scos den gură cuvinte 14
 ca acestea? Pentru că cine, fiind om, va fi 14
 fără de prihană sau ca cînd va să fie drept cel 15
 născut den muiare? Deaca asupra sfinților 15
 nu creade, și ceriul nu e curat înaintea 16
 lui. Și iaste urît și necurat omul bînd 16
 strîmbătăți tocma cu băutura. Și voiu 17
 spune ție, ascultă-mă! Cealea dară ce am 18
 văzut voiu povesti ție, Carele înțelepții vor 18
 grăi și nu au ascuns părinții lor. Numai 19
 lor însuși s-au dat pămîntul și n-au venit de 20
 alt neam preste ei. Toată viața celui necu- 20
 rat cu grijă e, și anii număraș sînt daș silnecu- 21
 lui, Și frica lui – întru urechile lui; cînd i să 21
 pare că atuncea e în pace, va veni lui 22
 peirea. Nu crează a să întoarce de la întu- 23
 nearec. Pentru că s-au dat acum în mîinile fie- 23
 rului Și s-au rînduit spre hrana brehnace- 24
 lor. Și văzu întru sine că rămîne întru 25
 cădere. Și ziua acea întunecoasă pre el va 26
 stîrvi, Și nevoie și necaz pre el va ținea ca 24
 un voivod stătătoriu înainte căzînd, Căci au 25
 rîdicat mîna înaintea Domnului, și înaintea lui 26
 Dumnezău Atotșitorului au stătut împotrivă; 27
 Și alergă înaintea Lui cu sudalmă, întru grăsi- 28
 mea umărului paveții lui, Căci au acoperit 27
 fața lui cu seul și au făcut răzor preste coapse. 28
 Și lauda lui – sudalma, Să mîie în cetăți 28
 pustii și să între în case nelăcuite. Și ceale ce 29
 aceia au gătit, alții vor căra. Nici nu se va 29
 îmbogăți, nici nu vor rămînea lui averile; nici 30
 va pune pre pămînt umbră, Nici va scăpa 30
 de întunecare. Stîlparea lui să o vestejască 31
 vîntul și să-i cază ei floarea! Nu crea- 31

ză că va răbda, pentru că deșarte se vor istovi
 32 lui. Tăierea lui mai nainte de ceas se va
 33 strica și tulpina lui nu va odrăsli. Și să să
 culeagă ca o aguridă, mai nainte de vreme, și
 34 cază ca floarea maslinului. Pentru că mărtu-
 ria necuratului – moartea, și foc va arde
 35 asupra caselor celor ce priimesc daruri. Și
 în zgău va lua durori, și se vor istovi lui
 deșarte, și pîntecele lui va suferi viclesug“.

CAP XVI

1/2 **S**i răspunzînd Iov, zise: „Auzit-am
 ca acestea multe; mîngîitori de reale
 3 – toți. Pentru căci? Au rînduială
 iaste graiurilor duhului? Sau ce va
 dodei pre tine, căci vei răspunde? Și
 eu ca și voi voi grăi, de ar fi supus sufletul
 4 vostru în locul cestuia al meu. Și apoi voi
 sări întru voi cu graiuri și voi clăti asupra
 5 voastră capul meu. Și fie vîrtute în rostul
 6 meu și pornirea buzelor nu voi pregeta. Că
 de voi grăi, nu voi durea rana; iară de voi
 7 și tăcea, ce mai puțin mă voi răni? Iară
 acum prea trudit m-au făcut, năuc, putred.
 8 Și Te-ai apucat de mine, Întru mărturie
 m-am făcut; și să sculă întru mine minciuna
 9 mea, în fața mea au dat răspuns. Cu urgie
 isprăvindu-Ș, mă oborî, scîrșni asupra mea
 10 căzură. Cu țaglele ochilor au sărit, cu ascu-
 țit m-au lovit în genuche și cu toți odată foarte
 11 au alergat asupra mea. Pentru că mă deade
 Domnul în mîinile nedirepților și spre cei
 12 necurați mă aruncă. Fiind în pace, mă
 13 răsipi; luîndu-mă de chică, mă zmulse, Pu-
 se-mă ca pre un strajnic. Încunjurără-mă cu
 14 fuștiuri, lovind în mușchii miei nemilostivin-
 du-să, au vărsat la pămînt hiarea mea. Oborî-
 15 ră-mă stîrv preste stîrv, alergară cătră mine
 cei ce putea. Sac cusură preste piala mea,
 16 și tăria mea în pămînt să stinse. Pîntecele
 meu s-au opărit de plînsoare, și preste gea-
 17 nele mele – umbră. Și strîmb nemică nu
 era în mîinile mele, și ruga mea – curată.
 18 Și, pămînte, să nu acoperi preste sîngele tru-
 pului meu, nici să fie loc strigării mele. Și
 19 acum, iată, în ceriuri mărturia mea, și știuto-
 20 riul meu – întru înălțimi. Și scoase ruga
 mea cătră Domnul, și înaintea Lui pică ochiul
 21 meu. Și fie muștrare omului înaintea
 Domnului și fiului omului la aproapele lui!
 22 Și încă ani nenumărați au venit, și pre calea
 carea nu mă voi mai întoarce voi merge.

CAP XVII

1 **R**og de îngropare, și nu nemeresc.
 2 Mă rog ostenind, și ce voi face? Și
 3 mi-au furat mie averile striinii.
 Cine iaste acesta? Cu mîna mea să să

leage? Căci inema lor ai ascuns de minte, 4
 pentru aceea nu vei înălța pre ei. Cu parte 5
 de răutate va povesti, ochii pentru fii s-au 6
 topit. Și m-ai pus de poveaste în limbi și ris 7
 lor mă suiui. Pentru că să orbiră de urgie 8
 ochii miei, încunjuraiu-mă tare de cătră toți.
 Minune cuprinse pre cei adevărați pentru 9
 acestea. Și dreptul preste cel fără de leage 10
 să să rădice. Și să ție credinciosul calea lui 11
 și cel curat la mîna ca să ia îndrăznire. Însă 12
 nu, ce toți vă răzimați; și veniți dară, căci să nu 13
 aflu întru voi adevăr. Zilele mele trecură 14
 cu alergare și să rupseră închieturile inemii 15
 mele. Noaptea întru zi am pus; lumina, 16
 aproape de cătră fața întunearecului. Că de 17
 voi îngădui, iadul – mie casa, și întru negură 18
 așternutu-mi-s-au așternutul. Moartea am 19
 chemat tată să-m fie; și maică mie și sor – 20
 putrezăciunea. Unde dară încă iaste mie 21
 nădeajde? Au bunătățile mele voi vedea?
 Au cu mine la iad să vor pogori? Au cu toate 22
 odată întru țărîna ne vom pogori?“

CAP XVIII

Si răspunzînd Valdat Saffhiteul, zise: 1
 „Pînă cînd nu vei înceta? Opreaște, 2
 pentru ca și noi să grăim! Pentru 3
 căci dară ca niște dobitoce am tăcut 4
 înaintea ta? Trebuiește-ț ție urgia!
 Pentru căci? De vei muri tu, nelăcuit va fi cel 5
 de supt ceriu? Au surpa-se-vor munții den 6
 temeai? Și lumina celor păgîni să va 7
 stinge și nu se va istovi lor văpaia. Lumina 8
 lui – întunearec, întru petreacere, și sfeașni- 9
 cul preste dînsul să va stinge. Vîneaze cei 10
 mai mici averile lui și greșască svatul 11
 lui. Puie-se piciorul lui în laț, în mreață să 12
 să încurce. Și să vie preste dînsul lațuri; 13
 întări-va preste el pre cei însătoșat. Și să 14
 ascunse în pămînt funea lui, și cursa lui – pre 15
 cărări. Împrejur să piarză pre dînsul 16
 durori, și mult – prejur picioarele lui, ca să vie 17
 în foamete strîmtă. Și cădearea lui s-au 18
 gătit minunată. Și să mănînce lui ramurile 19
 picioarelor. Și va mînca ceale înfrumse- 20
 țate ale lui moartea. Ca să ție den petrea- 21
 cerea lui vindecare și să-l oprească pre el
 nevoie cu vină împărătească. Să lăcuiască 22
 în cortul lui în noaptea lui, răsipi-se-vor ceale
 binecuvioase ale lui cu iarbă pucioasă. De-
 17 desupt rădăcinele lui să vor usca și deasupra
 va cădea secerișul lui. Pomenirea lui să 18
 piară dupre pămînt și va fi numele lui preste
 fața cea mai den afară. Împingă-l pre el 19
 den lumină la întunearec, și den lume l-au
 mutat pre el. Nu va fi cunoscut întru noro- 20
 dul lui, nici mîntuită întru cel de supt ceriu
 casa lui, ce întru ale lui vor trăi alții. Preste 21

dînsul au suspinat cei de apoi, iară pre cei
22 dentîiu cuprinse-i minune. Aceastea-s
casele nedirepților și acesta e locul celor ce
nu știu pre Domnul“.

CAP XIX

1/2 **S**i răspunzînd Iov, zise: „Pînă cînd
trudit veș face sufletul meu și mă veș
surpa cu cuvinte? Cunoașteț numai
3 că Domnul m-au făcut așa. Trăiț
asupra mea, nerușinîndu-vă de mine
4 mă asupriți. Și dară, cu adevărat eu mă
înșalaiu și lîngă mine mine înșălăciunea, a
grăi cuvintele mele carele nu să cuvenia,
graiurile mele să înșală și nu asupra vre-
5 mii. Lasă dară că asupra mea vă măriț și
6 muștraț asupră-mi ocări; Cunoașteți dară
că Domnul iaste Cel ce au turburat, și tăria
7 Lui preste mine înălță. Iată, rîz, ocări nu
voiu grăi. Striga-voiu, și necăire judecată nu
8 e. Împrejur sînt ziditu și nu voiu treace;
9 preste fața mea întunearec au pus. Și mări-
rea de la mine au dezbrăcat și luo cununa den
10 capul meu. Rumpse-mă împrejur și mă
11 duș. Și tăie ca un copaciu nedeajdea mea. Și
greu cu urgie mie au făcut și mă socoti pre
12 mine ca pre un vrăjmaș. Și totodată au
venit bîntuialele Lui preste mine, întru căile
13 mele m-au încunjurat cei șazători. De la
mine frații miei s-au depărtat, cunoscut-au
14 pre cei striini decît pre mine. Și prietenii
miei nemilostivi s-au făcut; nu s-au lipit lîngă
15 mine cei mai aproape de mine, Și ceia ce
știa numele meu m-au uitat. Vecinii casii și
slujnicile mele, de alt neam eram înaintea
16 lor. Sluga mea am strigat, și n-au ascultat,
17 și rostul meu să ruga. Și rugam pre muia-
rea mea și chemam lingușind pre fiii țitorilor
18 mele, Iară ei în veac m-au părăsit. Cînd mă
19 voiu scula, asupra mea grăiescu. Urîtu-m-au
ceia ce mă știa; pre carii dară îndrăgisem mă
20 asupriră. În pialea mea au putrezit cărnur-
ile mele, și oasele mele în dinți să țin.
21 Miluiți-mă, miluiți-mă, o, prietenilor, pentru
că mîna Domnului iaste cea ce s-au atins de
22 mine! Și pentru căce mă goniți, ca și Dom-
nul, și de trupul meu nu vă săturați?
23 Pentru că cine va da să să scrie graiurile
24 mele și să să puie eale în carte în veac? Cu
condeiu de fier și de plumbu sau în pietri ar
25 săpa? Pentru că știu că veacnicu iaste Cela
ce va a mă slobozi pre pămînt. Să va scula
26 pialea mea ce suferă aceastea. Pentru că de
la Domnul aceastea mi s-au săvîrșit, carele eu
27 mie mi le știu, Carele ochiul meu le-au
văzut, și nu altul. Și toate mie mi s-au săvîrșit
28 în sîn. Iară de veș grăi: Ce vom grăi
înaintea lui, și rădăcina cuvîntului vom a-

fla întru el?, Teameți-va dară și voi de 29
asupreală, pentru că mînie preste cei fără de
leage va veni și atuncea vor conoaște unde le
iaste lor avearea“.

CAP XX

Si răspunzînd Sofar Mineul, zise: 1
„Nu așa gîndiiam să răspunzi tu 2
aceastea împotrivă, și nu priceapeți 3
mai multu decît și eu. Învățătura 3
rușinii mele voiu auzi și duh dentru 4
priceapere răspunde mie. Nu aceastea ai 4
conoscut de la aceasta, de cînd s-au pus om 5
preste pămînt? Și veselia celor necurați – 5
cădere minunată, și veselia celor fără de 6
leage – cădere și pierzare, De să vor sui în 6
ceriu ale lui daruri și jîrtva lui de nori să va 7
atinge. Pentru că, cînd i să pare că de acum 7
iaste întemeiat, atuncea desăvîrșit piare. Și 8
ceia ce l-au știut pre el vor grăi: Unde ias- 8
te?’ Ca un vis ce va zbură nu se va afla și 8
zbură ca un năluc de noapte. Ochiul au tre- 9
cut cu vedearea, și nu va mai adaoge, și nu-l 9
va mai socoti pre el locul lui. Pre fiii lui să-i 10
piarză cei mai de jos și mînilor lui așțe dorori.
Oasele lor s-au împlut de tinereațele lui, și cu 11
dînsul preste țărîină va dormi. De să va 12
îndulci în rostul lui răutatea, ascunde-va pre 13
ea supt limba lui. Și nu se va îndura de 13
dînsa, și nu va părăsi pre ea, și va aduna pre 14
ea în mijlocul gîtlejului lui. Și nu va putea 14
să-ș ajute lui; hiarea aspidei – în pîntecele 15
lui. Avuție strîmbă adunîndu-se, să va obo- 15
rî den casa lui; trage-l-va pre el înger, Și 16
mînia bălaurilor să-l sugă, și-l ucigă pre el
limba șarpelui. Să nu vază mulgere de 17
dobitoace, nici pășunea mierii și a untului.
În zadar și în deșărt au ostenit pre avuție 18
dentru care nu va gusta, ca o paporă nemeste- 19
cată, neînghițită. Pentru că ale multora 19
putearnici case au sfărîmat, și petreacerea au
jăfuit, și n-au întăritu-o. Nu iaste lui mîn- 20
tuirea la avuții, în pohta lui nu se va mîntui.
Nu iaste lăsare bucatelor lui, pentru aceea nu 21
vor înflori lui bunătățile. Și cînd i să pare 22
că acum e plin, se va necăji și toată nevoia
preste dînsul va veni. De iaste cumva să-ș 23
umple pîntecele lui, trimite-va preste el mînia
urgiei, să vie preste el durori. Și să nu 24
scape den mîna ferului, să-l rănească pre el
arc de aramă. Și să să petreacă pren gura 25
lui săgeată și steale întru petreacerile lui să
umbe. Preste el – frici; Și tot întunearecul 26
la el să îngăduiască. Mîncă-l-va pre dînsul foc
nears și să-i chinuiască lui nemeanicul casa.
Și să descopere ceriul nelegiuirile lui și pămîntul 27
să să scoale preste el. Să tragă casa lui pierza- 28
rea la săvîrșit, ziua urgiei să vie preste el.

29 Aceasta e partea omului necurat de la Domnul și agonisita averilor lui de la Socotitoriu“.

CAP XXI

1/2 **S**i răspunzind Iov, zise: „Ascultați, ascultați-mă cuvintele, pentru ca să nu fie mie de la voi această mîngîiere. 3 Rădicați-mă, și eu voiu grăi, și apoi nu veți batjocuri pre mine. 4 Pentru căce? Au a omului e muștrarea mea? 5 Au pentru ce nu mă voiu mînia? Căutînd la mine, vă mirați, mîna puind preste falcă. 6 Pentru că, de-m voiu și aduce aminte, mă turbur și au durori pelițele mele. Pentru căci necurații trăiesc, și s-au vechit, și cu avuție? 8 Sămînța lor – după suflet, și feciorii lor – 9 înaintea ochilor. Casele lor sporesc, și frică necăiri și biciu de la Domnul nu iaste preste dînșii. Vaca lor n-au născut crud, și scăpă lor ceaea ce avea în pîntece și n-au greșit. 11 Și rămîn ca niște oi veacinece, și copiii lor pre 12 aproape joacă, Luînd canon și copuz, și să veselesc cu glas de cîntare. Și săvîrșiră întru bunătăți viața lor, și în odihna iadului au 14 dormit. Și zice Domnului: Depărtează-Te de la mine! Căile Tale a le ști nu voiu! Ce e destul ca să slujim Lui? Și ce folos căci vom 16 timpina Lui? Pentru că în mîinile lor era 17 bune și faptele necuraților nu le veade. Nu însă, ce și luminătoriu necredincioșilor se va stinge și va veni preste ei de tot surparea și 18 chinuri pre ei vor ținea de la urgie. Și vor fi ca niște paie naintea vîntului sau ca niște prah 19 pre carele au luat volbura. Să lipsască pre fii averile lui? Va răsplăti cătră el și va 20 cunoaște? Vază ochii lui junghearea lui, și de 21 la Domnul să nu se mîntuiască! Căci voia lui e în casa lui împreună cu el? Și numerele lunilor 22 lui s-au împărțit. Care nu e Domnul Cela ce învață priceaperi și știință? Și El pre 23 cei învățați aleage. Acesta va muri în tăria puterii lui, și tot bine-pătîmind și bine-petre-cînd, Și ficiații lui – plini de seu, și măduha 25 lui se va vărsa. Și cela moare de amărăciunea sufletului, nemîncînd niciun bine. Și 26 toți odată pre pămînt dorm și putreziciune 27 pre dînșii au acoperit. Deci știu pre voi că 28 cu îndrăznire vă aflați asupra-mi. Căci veți grăi: Unde e casa boiarinului? Și unde iaste acoperemîntul lăcașurilor celor fără de cre- 29 dință? Întrebați pre cei ce merg pre lîngă 30 cale și seamnele lor nu le va înstreina. Căci la ziua peirii să ușureaze cel ficlean, la ziua 31 urgiei lui se va aduce. Cine va spune înaintea feații lui calea lui? Și carea el au făcut, cine 32 va răsplăti lui? Încălea el la groapă s-au adus 33 și preste mormînt au bdenuit. Să îndulciră lui pietricealele pîrîului, și după dînsul tot omul va

merge, și înaintea lui nenumărați. Și cum 34 mă mîngîiați în deșert? Iară cum eu să mă încetez preste voi nimică?“

CAP XXII

Si răspunzînd Elefaz Themaniteanul, 1 zise: „Care e, nu Domnul iaste Cel 2 ce învață priceaperea și știința? Pentru căce grijă e Domnului, de tu 3 ai fost la lucruri fără prihană? Sau 4 folos, căci vei întinde calea ta? Sau băgîndu-te în samă, muștra-te-va și va veni cu tine la judecată? Care e, nu răutatea ta iaste 5 multă și nenumărate-ți sînt ție păcatele? Și 6 zălogiiai pre frații tăi în zadar și îmbrăcămîntea celor goli luai. Nici cu apă pre cei setoși 7 ai adăpat, ce flămînzilor ai lipsit pîinea. Și 8 ai lăudat unora feațele și ai lăcuit săracii pre pămînt. Și pre văduve le-ai trimis deșarte 9 și pre surumani ai chinuit. Pentru aceea 10 încunjuratu-te-au lațuri și te-au sîrguit războiu minunat. Lumina ție întunearec să 11 întîmplă; și, adormind, apă te-au acoperit. Au nu Cela ce lăcuiaște în ceale nalte pri- 12 veaște și pre cei ce să purta cu semeție i-au smerit? Și ziseș: ‘Ce au conoscut Cel tare? 13 Au asupra negurii judecă? În nor e ascun- 14 derea Lui și nu se va vedea; și ocolul ceriului merge’. Au calea veacinică vei păzi, carea 15 o au călcat oameni [ne] direpți, Carii s-au 16 luat fără de vreamă? Rîu curătoriu iaste temeiurile lor. Ceia ce zic: Domnul ce va 17 face noao? Sau ce va aduce noao Atotțiti-riul?’, Și El au împlut casele lor de bună- 18 tăți, și ‘Sfatul celor necurați – de la Mine departe!’ Văzînd, direpții au rîs; și cel fără 19 prihană batjocorit-au pre dînșii. De nu au 20 perit starea lor și rămășița lor o va mîncea foc. Și te fă nesîlnic, de vei răbda. Și după 21 aceea, roada ta va fi întru bunătăți. Și 22 scoate den gura Lui mărturisire și ia graiurile Lui în inima ta! Iară de te vei întoarce și vei 23 smeri pre tine înaintea Domnului, și departe ai făcut de la petreacerea ta pre cel nedirept. 24 Va pune preste lut în piatră și ca piatră pîriu- lui Sofir. Fi-va dară ție Cel întrutotțiti- 25 ajutoriu de cătră vrăjmași și curat te va da, ca argintul cel cu foc lămurit. După aceea te 26 vei îndrăzni înaintea Domnului, căutînd la ceriu lin. Și rugîndu-te tu cătră El, va 27 asculta pre tine; și va da ție ca să-ți dai rugile. Și va așaza ție petreacerea direptă- 28 ții, și pre căile tale fi-va lumină. Căci ai 29 smerit pre tine, și va grăi: Semețitu-s-au’; și pre cel gubav, cu ochii va mîntui. Izbăvi-va 30 pre cel nevinovat și te mîntuiaște, cu curate mîinile tale“.

CAP XXIII

1/2 **S**i răspunzînd Iov, zise: „Și dară
 știu că den mîna mea muștrarea mea
 iaste și mîna Lui grea să făcu preste
 3 suspinul meu. Cine oare ar ști că
 aș afla pre Dînsul și aș veni la săvîr-
 4 șit? Zicere-aș și mie – judecată, și gura mea
 5 voui împlea de muștrări. Și aș conoaște
 lucrurile carele îm va grăi, și de aș simți pre
 6 cine-m va spune. Și de va veni asupră-mi
 cu multă vîrtute, și apoi cu înfricoșarea nu-m
 7 va isprăvi. Pentru că adevărul și muștrarea
 de la El iaste, și să scoață la săvîrșit judecata
 8 mea. Pentru că la ceale dentîiu voui
 merge și încă nu voui mai fi; dară ceale de
 9 apoi, ce știu? În stînga făcînd El, și nu
 m-am ținut. Mă va cuprinde cu direapta, și nu
 10 voui vedea. Pentru că știu acum calea mea,
 11 alesu-m-au ca aurul. Și voui ieși întru
 poruncile Lui, pentru că căile Lui am păzit și
 12 nu mă voui abate den poruncile Lui. Și nu
 mă voui petrece, și în sînul meu am ascuns
 13 graiurile Lui. Iară de au și judecat El așa,
 cine iaste cela ce stă împotriva Lui? Pentru că
 14 ce au vrut El, au și făcut. Pentru aceea
 spre El am sîrguit. Și dojenindu-mă, am avut
 15 grijă de El spre aceasta. De cătră fața Lui
 să mă preasîrguiască, voui socoti și mă voui
 16 înfricoșa de cătră El. Și Domnul au muiat
 inima mea, și Atotțitoriul au sîrguit spre
 17 mine. Pentru că n-am știut că-m va veni
 mie întunearec, și fața mea o au acoperit
 negură.

CAP XXIV

1 **S**i pentru căce pre Domnul nu L-au
 2 greșit ceasurile, Iară cei necredin-
 cioși hotarul au covîrșit, turma cu
 3 păstoriul jăfuind? Asinul săracului
 au luat și vaca văduvei pre carea au
 4 văduvit. Abătura pre cei neputincioș den
 calea cea direaptă, și cu totul s-au ascunsu cei
 5 blînzi ai pămîntului. Și să istoviră ca niște
 măgari în țarină, (pentru mine) ieșind a lor
 rînduială; să îndulci lor pîinea, la cei mai
 6 tineri. Țarină mai nainte de vreme,
 nefiind a lor, au secerat. Și cei neputincioși
 viile necuraților fără simbrie și nemîncați au
 7 lucrat. Și pre mulți goli au adormit fără de
 haine, și îmbrăcămîntea sufletului lor au luat.
 8 De cătră rîurile munților să umezescu, ne-
 avînd ei acoperemînt, cu piatră s-au îmbrăcat.
 9 Au hrăpit pre cel suruman de la țîță, și pre cel
 10 căzut l-au smerit. Și pre cei goli au adormit
 cu strîmbătate, și pîinea celor flămînzi au luat.
 11 În strimțuri cu strîmbătate au pîndit, și calea
 12 direpților n-au știut. Carei den cetate și

den casele lor s-au izgonit, și sufletul prunci-
 lor au suspinat tare, și El pentru căce acestora
 socoteală n-au făcut? Pre pămînt fiind ei, și 13
 n-au cunoscut; și calea direpții n-au fost
 știind, nice cărările lor au îmblat. Și cono- 14
 cînd lucrurile lor, au dat pre dînșii la întunea-
 rec; și noaptea va fi ca un fur. Și ochiul 15
 preacurvariului au păzit întunearecul, zicînd:
 Nu mă va lua aminte mai nainte ochiul; și
 ascundere feații au pus. Săpat-au întru- 16
 ntunearec case; ziua au pecetluit pre sine,
 n-au conoscut lumină. Căce totodată dimi- 17
 neața – lor umbră de moarte, căce va cunoaște
 turburările umbrei morții. Mai ușor iaste 18
 preste fața apei; bleasteme-se partea lor pre
 pămînt, și să ivească oasele lor pre pămînt
 uscate. Și brațișorul săracului au jefuit. 19
 După aceea să pomeni lor păcatul, Și ca o
 ceață de roao nevăzută s-au făcut. Și să să dea
 lui ceale ce au făcut, și să să zdrobească tot cel
 nedirept, întocma cu lemnul nevinedecat. Și 21
 cei stearpe bine nu i-au făcut, și muiarea n-au
 miluit, Și cu mînie au surpat pre cei nepu- 22
 tincioș. Sculîndu-se dară, nu va creade
 asupra vieții lui. Bolnăvind, nu nedej- 23
 duiască să să însănătoșaze, ce va cădea cu
 boală, Pentru că pre mulți au chinuit. Înăl- 24
 țarea lui să vesteji ca o verdeață la căldură sau
 ca un spic den paiu însuș fiind căzut. Iară 25
 de nu, cine iaste cela ce zice că minciuni eu zic
 și va pune întru nemică cuvintele meale?“

CAP XXV

1 **S**i răspunzînd Valda Safhitul, zise: 1
 „Ce e dară? Cuvînt înainte au frică de 2
 la El, Cela ce face toată lumea cu cel
 3 înalt? Pentru că au neștine va
 socoti că va fi delungare la țilhari? Și
 pre carii nu vor veni poruncile de la El?
 Pentru că cum va fi drept pămînteanul înain- 4
 tea Domnului? Sau cine ar curăți pre sine,
 cela ce e născut den muiare? De va porunci 5
 lunei, nu va lumina; și stealele nu-s curate
 înaintea Lui. Și lasă, omul iaste putrezi- 6
 ciune și fiul omului, viarme!“

CAP XXVI

1/2 **S**i răspunzînd Iov, zise: „Cui te ală- 1/2
 turi, au cui vei să ajuț care e? Au nu la
 care iaste multă vîrtute și la carele
 brațul cel tare iaste? Cu cine te-ai 3
 sfătuit împreună? Nu cu cela la carele
 e toată înțelepciunea? Cui vei urma? Nu celuia
 ce-i e putearea mai mare? Cui ai spus cuvîn- 4
 te? Și suflarea ceaea ce iaste den tine, a cui ias-
 te? Au doară uriaș să vor apleca dedesuptul 5
 apei și vecinilor ei? Gol e iadul înaintea 6

7 Lui, și nu iaste învălitură pierzării Lui. În-
 8 tinzind criveful preste nemică, spînzurînd
 9 pămîntul preste nemică; Legînd apa întru
 10 norii Lui, și n-au rîurat norul dedesupt
 11 Lui. Cela ce ține obrazul scaunului, întin-
 12 zînd preste el norul Lui. Porunca au golitu-o
 13 preste fața apei pînă la săvîrșirea luminii cu
 14 întunearecul. Și stîlpîi ceriului se-au întins
 15 și să minunară de certarea Lui. Cu vîrtutea
 16 au potolit marea, și cu știința au așternut chi-
 17 tosul. Și încuitorile ceriului temu-se de El,
 18 și cu poruncă au omorît pre șarpele cel
 19 viclean. Iată,aceastea-s părțile căii Lui și
 20 pre umezala cuvîntului vom auzi întru El. Și
 21 tăria trăsnetului Lui, cine știe cînd o va face?“

C A P X X V I I

1 **S**i încă adăogînd, Iov zise cu cuvînt-
 2 înainte: „Viu Dumnezău, Carele
 3 așa m-au judecat și Cel întrutoțtiito-
 4 riu, Ce mi-au amărit sufletul meu,
 5 Așa încă suflarea mea fiind înlăuntru
 6 și Duhul dumnezăiesc, Cel ce să află mie în
 7 nas, Ca să nu grăiască buzele mele fără-
 8 delege, nici sufletul meu va cerceta nedirep-
 9 tăți! Nu-m fie mie a răspunde pre voi
 10 direpți, pînă cînd voiuri muri, pentru că nu-m
 11 voiuri schimba nerăutatea mea. Și la direp-
 12 tate luînd aminte,însă nu mă împing înainte,
 13 pentru că nu știu întru mine fără de cale a
 14 face. Însă nu, ce fie vrăjmașii miei ca sur-
 15 parea celor necredincioși și cei ce să ridică
 16 asupra mea,ca perirea celor fără de lege. Și
 17 carea iaste nădeajdea celui necurat, căci lăco-
 18 measte nădejduind pre Domnul, oare mîntui-
 19 se-va? Au ruga lui va asculta Dumnezău?
 20 Sau venind lui nevoie, Au are vreo îndrăz-
 21 nire înaintea Lui? Sau ca cînd ar chema El, va
 22 asculta lui? Ce dară voiuri povesti voao ce
 23 iaste în mîna Domnului; ceale ce sînt la Atot-
 24 țitiuriul nu voiuri minți. Iată, toți știți că
 25 deșarte întru deșarte puneți. Aceasta e par-
 26 tea omului necredincios de la Domnul; și ago-
 27 nisita silnicilor va veni de la Atotțitiuriul
 28 preste ei. Iară de se vor face mulți fiii lor, la
 29 jungheare vor fi. Iară de se vor și îmbărbăta,
 30 vor ceare. Iară ceia ce trăiesc lui cu moarte
 31 vor muri; și văduvele lor nimenea nu le vor
 32 milui. De va aduna ca pămîntul argintul și
 33 tocma cu lutul va găti aurul, Aceastea toate
 34 direpții le vor cruța și banii lui cei adevărați
 35 vor ținea. Și să istovi casa lui ca niște
 36 molii și ca niște paianjin ceale ce au păzit.
 37 Bogatul adormi-va și nu va mai adaoge;
 38 ochii lui au deșchis, și nu iaste. Timpi-
 39 nară pre el ca apa durorile, și cu noapte
 40 l-au luat pre el negura. Și-l va lua pre el
 41 arsura și se va duce, și-l va vîntura pre el

den locul lui. Și va arunca preste el și nu Se 22
 va milostivi; den mîna Lui cu fuga va fugi.
 Plesni-vor preste el mîinile lor și va șuiera 23
 pre el den locul lui.

C A P X X V I I I

Intre că iaste argintului loc de unde 1
 să face și locul aurului de unde să 2
 strecoară. Pentru că fierul den 2
 pămînt să face și arama ca piatra să 3
 ciopleaste. Rînduială au pus întu- 3
 nearecului și tot săvîrșitul el îl socoteaste cu 4
 amăruntul. Piatră, întunearec și umbra morții 4
 – Rumperea pîrului e den năsip. Iară cei ce 4
 uitară calea cea direaptă slăbiră dentru 5
 pămînteani. S-au clătît pămîntul, dentru 5
 însul va ieși pîine, dedesupt el s-au întors ca 6
 focul. Locul samfirului – pietrile lui; și lutul 6
 – aurului lui. Calea, nu o au cunoscut pre 7
 ea pasăre, și n-au căutat pre ea ochiu de breh- 8
 nace. Și n-au călcat pre el fiii mîndrilor, n-au 8
 trecut preste dînsul leul. Întru cea colțo- 9
 roasă au întins mîna lui și strică dezrădăci- 10
 nînd munții. Gropilele apelor, vizuniile și 10
 țarmurile rîurilor au rupt și tot cinstit au văzut 11
 ochiul meu. Și adîncurile rîurilor au aco- 11
 perit și arătă a lui puteare la lumină. Și 12
 înțelepciunea de unde s-au aflat? Și care e 12
 locul științii? N-au văzut pemintean calea 13
 ei, nici s-au aflat întru oameni. Bezna zise: 14
 Nu iaste întru mine! Și marea zise: Nu iaste 15
 împreună cu mine! Nu va da încuiare 15
 pentru dînsa și nu va sta argint schimbarea 16
 ei. Și nu se va ținea cu aurul lui Sofir, cu 16
 onix cinstit și samfir. Nu să va potrivi cu ea 17
 aurul și stecla, și schimbarea ei – vase de 17
 aur. Ceale nalte și gavis nu să vor pomeni, 18
 și trage înțelepciunea decît ceale mai den- 19
 lăuntru. Nu se va potrivi cu ea piatra topa- 19
 zion a arăpimei, cu aur curat nu se va ținea 20
 împreună. Și învățatura de unde s-au 20
 aflat? Și care iaste locul priceaperei? Uită 21
 pre tot omul și de cătră pasările ceriului să 22
 ascunse. Pierzarea și moartea ziseră: Și 22
 am auzit a ei cinste'. Dumnezău bine au 23
 întărit ei calea, și El știe locul ei. Pentru că 24
 El pre tot cel de supt ceriu veade, Știînd ceale 25
 de pe pămînt toate carele au făcut: a vînturilor 26
 cumpănă, Ale apei măsuri. Cînd au făcut așa. 26
 văzînd au numărat, și calea – întru scuturare de 27
 glas. Atuncea au văzut pre ea și au tilcuit 27
 pre ea, gătînd au urmat. Și zise 28
 omului: Iată, cinstea dumnezăias-
 că iaste înțelepciunea,
 iară a să feri de
 reale iaste
 știința!“

A lui Iov cătră priatini voroavă, a 11.

C A P X X I X

1 **S**i încă adăogînd, Iov zise cu cuvînt-
 2 înainte: „Cine m-ar pune pre lună
 înainte zilelor căroră Dumnezău
 3 m-au păzit, Ca cînd luciia lumină-
 toriul Lui preste capul meu, cînd cu
 4 lumina Lui mergeam la întunearec, Cînd
 eram den destul cu căi, cînd Dumnezău soco-
 5 teală făcea casei meale, Cînd eram avut
 foarte, și împrejurul meu - copiii miei,
 6 Cînd să vărsa căile meale cu unt și munții miei
 7 să vărsa cu lapte, Cînd ieșiam mîneacînd la
 8 cetate și în uliță mi se punea mie jățul? Vă-
 zîndu-mă, tinerii s-au ascuns, iară bătrînii toți
 9 au stătut. Și boiarii au încetat a grăi, deage-
 10 tul puind preste gură. Și cei ce au auzit
 m-au fericit, și limba lor cu gîtlejul lor s-au
 11 lipit. Căci ureachea au auzit, și m-au ferici-
 12 cit; și ochiul, văzîndu-mă, s-au abătut. Pentru
 că am mîntuit pre sărac den mîna silnicului, și
 13 surumanului căruia nu era ajutoriu am
 ajutat. Blagoslovenia celui pierdut preste
 mine să vie, și rostul văduvei m-au blagoslo-
 14 vit. Și cu direptatea mă îmbrăcam, și mă
 învăliiam cu judecata, întocma cu veșmîn-
 15 tul. Ochiu eram orbilor și picior șchiopi-
 16 lor. Eu eram părinte celor neputincioși, și
 17 judecata carea n-am știutu-o am cercat. Și
 am zdrobit măsealele nedirepților, den mijlo-
 18 cul dinților lor jăfuirea am scos. Și zis:
 Vîrsta mea va îmbătrîni, ca un bucium de
 19 finic multă vreame voiu trăi. Rădăcina mea
 s-au deschis pre apă, și roao va mînea în sece-
 20 rișul meu. Slava mea e noao cu mine, și
 21 arcul meu în mîna lui merge'. De mine
 auzînd, au luat aminte; și au tăcut preste sfa-
 22 tul meu. Preste ale meale cuvinte n-au
 adaos, și veaseli să făcea cînd lor grăiiam.
 23 Ca un pămînt însetoșat așteptînd ploaia, așa
 24 aceștea pre graiul meu. De voiu rîde cătră
 ei, nu vor creade; și lumina obrazului meu nu
 25 cădea. Ales-am calea lor și am stătut boia-
 rin; și lăcuiam ca un împărat întru tîlhari, în
 ce chip pre cei smeriș mîngîiam.

C A P X X X

13

1 **L**ară acum mă batjocuriră cei mai
 mici, acum mă dojănesc întru parte
 2 căroră defăimam părinții lor, pre
 carii n-am socotit vreadnici cînilor
 3 dobitoacelor meale. Și încă tăria
 mînilor lor - pentru ce mie? Întru ei peri-
 4 săvîrșirea, Cu lipsă și cu foamete trăgîn-
 du-mă. Cei ce fugiia fără de apă ieri -
 5 necaz și chinuire; Cei ce încunjură fără
 foamete preste răsunătoriu și ceia ce fără
 flămînzie sînt ale lor bucate, Și ne-

cinstiți și defăimați, lipsiți de tot binele, carii
 și rădăcinele leamnelor mesteca, de foamete
 mare; sculatu-s-au asupră-mi furi, Căroră 6
 casele lor era gauri de pietri. Și în mijlocul 7
 celor cu glas bun vor striga carii supt uscă-
 ciuni sălbatece petrecea, Fiii celor fără 8
 minte și numele celor necinstiți și cinste
 stînsă de pre pămînt. Iară acum copuz sînt 9
 eu lor și de poveaste mă au. Și mă uriră, 10
 depărtîndu-să departe, și de cătră fața mea nu
 scumpiră scuipitul. Pentru că deșchizînd 11
 tulba lui m-au chinuit, și frîu feații meale au
 trimis. Spre odrasla cea despre direapta 12
 s-au ridicat, piciorul lui au întins și au făcut
 cale preste mine cărările peirei lor. Bătu- 13
 tu-s-au cărările meale, pentru că m-au dez-
 brăcat de veșmîntul meu. Cu săgețile lui 14
 m-au împroșcat, și face cu mine cum îi iaste
 voia, întru dureri m-am frămîntat. Întorcu- 15
 mi-să durorile, dusu-mi-s-au nădeaidea ca un
 vînt, și ca un nor mîntuirea mea. Și acum 16
 preste mine se va vărsa sufletul meu, și mă
 17 țin pre mine, zilele durorilor. Și cu noaptea
 oasele meale s-au ars, și vinele meale s-au
 18 dezlegat. Cu multă vîrtute s-au apucat de
 veșmîntul meu, ca gulerul cămășii meale
 m-au cuprins pre mine. Și mă socotești pre 19
 mine întocma cu lutul, în pămînt și în cenușe -
 20 partea mea. Și am strigat cătră Tine, și nu
 mă ascuți; stătut-au și m-au socotit. Și s-au 21
 suit preste mine, fără de milostivire, cu mîna
 tare m-ai bătut. Și m-ai rînduit pre mine 22
 întru durori, și m-ai lepădat de la mîntui-
 23 re. Pentru că știu că moartea mă surpă,
 căci casa a tot pămînteanul pămîntul iaste.
 Pentru că măcară de aş putea pre mine să mă 24
 omor sau să mă rog altuia și-m va face mie
 aceasta. Și eu preste tot neputinciosul am 25
 plîns, suspinat-am văzînd om în nevoie. Și
 26 eu așteptînd bunătăți, iată, mi-au sosit mai
 mult zile de răutăți. Inima mea s-au fier-
 27 bîntat și nu va tăcea, apucatu-m-au zile de
 sărăcie. Suspînînd, am mers fără de mînie, 28
 și am stătut întru adunare strigînd. Și frate 29
 m-am făcut sirinilor și priaten struților. Și 30
 pielea mea s-au ucis tare, și oasele meale să
 ojogiră de arsură. Și ieși spre jale copuzul 31
 meu, și cîntarea mea - mie spre plîngere.

C A P X X X I

1 **A**găduință am pus ochilor miei și nu 1
 2 voiu priceape spre ficioară. Și ce
 au împărțit Dumnezău de sus și moș-
 3 tenirea celui destul den ceale nal-
 te? Vai, peire - celui strîmbu și 3
 4 înstriinare celor ce fac fărădeleagea! Au nu
 El va vedea calea mea și toate cărările meale

5 va număra? Iară de aş fi mers cu batjocori-
 6 torii şi de ar fi sîrguit piciorul meu la vicle-
 7 şug, Pentru că stau cu cumpănă dreaptă,
 8 văzut-au Domnul nerăutatea mea. De s-au
 9 abătut piciorul meu den cale şi de au urmat cu
 10 ochiul inima mea şi de m-am atins cu mînile
 11 meale de daruri, Să mi să samene dară, şi
 12 alţii să mănînce, şi fără de rădăcină să mă fac
 13 pre pămînt. Sau de au şi urmat inima mea
 14 la muierea altui om sau de am şi pîndit la uşale
 15 ei, Să placă dară şi muierea mea altui băr-
 16 bat, iară pruncii mei să să smerească.
 17 Pentru că mînia urgiei neoprită e a pîngări a
 18 omului fămeaie. Pentru că foc iaste arzăto-
 19 riu preste toate zilele şi, la carele va veni, den
 20 rădăcină l-au pierdut. Sau de am defăimat
 21 judecata slugii meale sau a slujnicii, judecî-
 22 du-se ei cătră mine, Pentru că ce voi face
 23 de-m va face cercetare Domnul? Iară de va fi
 24 şi socoteală, ce răspunsu voi face? Care
 25 e? Au nu precum şi eu am fost în pîntece, şi
 26 aceia au fost? Şi ne-am făcut întru acesta pîn-
 27 tece. Şi cei neputincioşi treaba carea odi-
 28 noară avea n-au greşit, şi ochiul văduvei
 29 n-am topit. Şi de am mîncat pîinea mea
 30 sîngur şi n-am dat şi celui sărac dentr-însa;
 31 Căce den tinereaşele mele hrăniiam ca un
 32 părinte, şi den zgăul maicii meale am povă-
 33 ŷit. Sau de am trecut pre cel golu perind şi
 34 nu l-am îmbrăcat, Şi cei neputincioşi de nu
 35 m-au binecuvîntat, şi de tunderea mieilor
 36 miei s-au încălzit umerile lor; De am rădi-
 37 cat asupra săracului mîna, nedejduind căce
 38 mult ajutoriu mie îm iaste, Să să despartă
 39 dară umărul meu dentru închietură şi braşul
 40 meu den cot Să să zdrobească; pentru că
 41 frica Domnului m-au ţinut pre mine şi de lua-
 42 rea Lui nu voi suferi. De am pus aurul
 43 putearea mea sau de am nedejduit la piatră
 44 scumpă, Sau de m-am veselit făcîndu-mi-să
 45 avuţie multă, sau de am pus mîna mea pre cei
 46 nenumăraţi; Sau nu vedeam soarele ce
 47 luminează că să lipsească şi luna stricîndu-se?
 48 Pentru că nu iaste pre dînşii. Şi de s-au
 49 înşălat pre ascunsu inima mea şi de am pus
 50 mîna mea preste rostul meu şi am săru-
 51 tat, Şi aceasta poate să fie fărădeleagea
 52 mea cea mai mare, de se va socoti, căce am
 53 minţit înaintea Domnului celui Înalt. Şi de
 54 m-am veselit preste căderea nepriatinilor
 55 miei, şi zise inima mea: Bine, să auză dară
 56 ureachea mea blăstemul meu şi să mă fac dară
 57 poveaste, de cătră norodul meu chinuindu-mă'.
 58 Şi de au zis de multe ori slujnicile meale:
 59 Cine ne-ar da noao den cărnurile lui să ne sătu-
 60 răm?' Fiind eu foarte bun, şi afară nu mînea

striin, şi uşa mea la tot cel ce veniia să deşchi-
 dea. Şi de am greşit fără de voie, am ascuns
 păcatul meu, Că nu m-am înfruntat de
 multă mulţimea gloatei, ca să nu mărturisesc
 înaintea lor, Şi de am lăsat pre cel neputin-
 cios să iasă den uşa mea cu sînul deşert, (de
 nu mă temeam), Cine va da pre cel ce va
 auzi pre mine? Şi mîna Domnului meu, de nu
 mă vream teame? Şi scrisoarea carea aveam
 asupra cuiva, pre umere puind cunună, o
 vream ceti; Şi de nu o spărgeam şi o dam,
 nemică luînd de la datornic; De au suspinat
 pămîntul vreodinioară asupra-mi sau de au
 plînsu rozoarele lui toate odată, Sau de am
 mîncat vîrtutea lui sîngur, fără de preţu, sau şi
 luînd sufletul domnului pămîntului am întris-
 tat, Pentru grîu dară să-m iasă urzică şi
 pentru orzu, rug!' Şi tăcu Iov cu graiurile.

C A P X X X I I

1 i încetară şi cei trei priatени ai lui încă
 2 a mai grăi împotriva lui Iov, pentru că
 3 era Iov drept înaintea lor. Şi să
 4 mînie Elius al lui Varahiil Vuzeanul,
 5 den rudenia lui Ram, al ţărăi Afsitidii.
 6 Şi să mînie pre Iov foarte, pentru căce dove-
 7 diia pre sine drept înaintea Domnului. Şi
 8 asupra celor trei priatini să mînie foarte,
 9 pentru căce n-au putut să răspundă împotri-
 10 vă-graiuri lui Iov, şi-l pusără pre dînsul a fi
 11 necredincios. Şi Elius îngădui a da răs-
 12 punsu lui Iov, căce mai bătrîni decît el sînt ei
 13 cu zilele. Şi văzu Elius că nu iaste răspunsu
 14 în rostul celor trei oameni şi să mînie cu urgia
 15 lui. (Al lui Eliu cătră priatени şi cătră Iov
 16 împotrivă-răspuns). Şi răspunzînd Elius al
 17 lui Varahiil Vuziteanul, zise: „Mai tînăr sînt
 18 cu anii, iară voi sînteş mai bătrîni. Pentru
 19 aceea am tăcut, temîndu-mă ca voao să vă
 20 povestesc a mea ştiinţă. Şi am zis că: Nu
 21 iaste vreamea ceaea ce grăiaşte şi, în mulţi
 22 ani, ei ştiu învăţătura. Ce duh iaste întru
 23 cei pămenteani, şi suflarea Atotşiiitorului
 24 iaste ceaea ce învaţă. Nu cei cu ani mult
 25 sînt cei înţelepţi, nici cei bătrîni ştiu judeca-
 26 ta. Pentru aceeaa ziş: Ascultaşi-mă, şi voi
 27 povesti voao ceale ce ştiu. Băgaş în urechi
 28 graiurile meale, pentru că voi grăi, voi ascu-
 29 tînd. Iată, am auzit cuvintele voastre, bă-
 30 gat-am în urechi pînă la priceaperea voas-
 31 tră, Pînă unde veş cerca cuvintele şi pînă la
 32 voi voi priceape. Şi iată, nu era lui Iov
 33 muştrîndu-l, răspunzînd graiurile lui, dentru
 34 voi, Pentru ca să nu ziceş: Aflat-am înţe-
 35 lepciunea Domnului adăogîndu-ne'. Şi la
 36 om v-aş întors a grăi cuvinte ca aceas-

15 tea. – S-au spămîntat, n-au mai răspuns
 16 încă, au vechit dentr-înşii cuvintele, Răb-
 dat-am, căci nu am grăit; căci au stătut şi n-au
 17 răspuns. Căci voui răspunde şi eu o parte –.
 Şi răspunzînd Elius, zice: „Iarăş voui grăi,
 18 Pentru că plin sînt de cuvinte, pentru că mă
 19 piarde pre mine duhul pîntecelui. Şi pîntec-
 cele meu, ca un foale de must ce fiarbe iaste
 20 legat, sau ca un foi spartă al unui
 21 faur. Grăi-vouiu, pentru ca să mă odihnesc
 22 deşchizînd buzele. Pentru că de om nu mă
 voui ruşina, şi încă nici de pămîntean nu-m va
 fi greaţă. Pentru că nu ştiu a lăuda faţă.
 Iară de nu, şi pre mine moliile mă vor mîncă.

CAP XXXIII

1 **S**i nu aşa, ce ascultă, Iov, cuvintele
 2 meale şi graiul meu bagă în urechi!
 Pentru că, iată, am deşchis gura mea
 3 şi au grăit limba mea întru gîtlejul
 mieu. Curată mie inema cu graiur-
 4 rile, şi priceaperea buzelor meale curate va
 gîndi. Duhul cel dumnezeiesc iaste Cel ce
 m-au făcut pre mine şi suflarea Atotîitoriu-
 5 iaste ceaea ce mă învaţă pre mine. De poţi,
 dă-m răspuns mie cătră aceastea. Îngă-
 6 duiaşte, stăi cătră mine şi eu cătră tine.
 7 Den tină te-ai întregit tu, ca şi eu; dentru
 8 aceastaş ne-am săvîrşit. Nu frica mea te va
 struncina, nici mîna mea grea va fi preste
 9 tine. Ce numai ai zis întru urechile meale,
 glasul cuvintelor tale am auzit. Pentru căci
 10 zici: Curat sînt, nefiind greşit; şi fără hulă
 eram, n-am nelegiuit, Şi hulă asupra mea
 11 au aflat, şi mă socoteaşte ca pre un vrăj-
 maş, Şi au pus în lemnul meu piciorul tău
 12 şi au păzit toate căile meale! Pentru că,
 cum zici: Dirept sînt, şi nu m-au ascultat?
 Pentru că veacinic iaste Cel deasupra pămî-
 13 teanilor, Şi zici: Pentru căci dreptăţii
 meale n-au ascultat mie tot cuvîntul?
 14 Pentru că grăind o dată Domnul, iară a doao-
 15 ră iaste vis, Au întru cugetare de noapte,
 sau ca cînd cade groaznică frică preste
 16 oameni, preste adormituri pre pat. Atun-
 cea descopere mintea omului în chipuri de
 17 frică, cu unele ca aceastea pre ei au înfrico-
 şat, Să întoarcă om de la strîmbătate şi tru-
 18 pul lui de la cădeare au mîntuit. Şi nu s-au
 îndurat sufletul lui de la moarte şi ca să nu
 19 cază el în războiu. Şi iarăş muştră pre el
 întru boală pre pat, şi mulţimea oaselor lui au
 20 amorţit, Şi toată mîncarea grîului nu va
 putea să-i priimască, şi sufletul lui mîncare
 21 pohteaşte, Pînă unde i să vor putrezi lui
 22 peliţele şi va dovedi oasele lui deşarte, Şi
 să apropie la moarte sufletul lui şi viaţa lui în iad.

De vor fi 1000 de îngeri purtători de moarte, 23
 unul dentru dînşi nu-l va răni pre el, de va
 gîndi cu inema să să întoarcă cătră Domnul; şi
 va povesti omului hula lui şi fărădelegea lui va
 24 arăta. Opri-l-va ca să nu cază el la moarte
 şi va întineri lui trupul ca unsoarea pre
 25 păreate şi oasele lui le va împlea de mădu-
 nă. Şi va muia lui peliţele ca unui prunc şi-l
 va aşaza pre el îmbărbătîndu-să întru oameni.
 Şi rugîndu-se cătră Domnul, şi priimite 26
 lui vor fi şi va intra cu faţă lină; cu mărturisire
 va da oamenilor dreptate. Şi apoi atuncia 27
 să va huli omul însuş, luiş zicînd: Ca ce feal
 făceam! Şi nu cu vreadnice m-au certat de
 28 carele am greşit! Mîntuiaşte sufletul meu,
 ca să nu viu la peire, şi viaţa mea lumină va
 29 vedea'. Iată, aceastea toate le lucrează Cel
 tare, căi trei, cu omul. Ce mîntui sufletul 30
 meu den moarte, pentru că viaţa mea întru
 lumină va lăuda pre El. Bagă în urechi, Iov, şi 31
 ascultă-mă! Amuţeaşte, şi eu voui grăi. De 32
 sînt ţie cuvinte, răspunde mie! Grăiaşte,
 pentru că voui să te îndireptezi tu! Iară de 33
 nu, tu ascultă-mă: Asurzeazăte, şi te voui
 învăţa înţelepciunea!“

CAP XXXIV

1 **S**i răspunzînd Elius, zise: „Asculta- 1/2
 2 ţi-mă, înţelepţilor, ştiind a lua
 aminte mînil, Căci ureachea cu- 3
 vinte ispiteaşte, şi gîtlejul gustă mî-
 4 care. Judecată să luăm noao, să
 cunoaştem în mijlocul nostru ce iaste bun.
 Căci au zis Iov: Dirept sînt, Domnul mi-au 5
 mîntuit judecata; Şi au mulţit cu judecata 6
 mea, silnică e săgeata mea fără de strîmbăta-
 7 tel! Cine e om ca Iov? Bînd batjocură ca
 8 apa, Nepăcătuind, nici păgîinind, nici întru
 tot împreunîndu-se cu cei ce fac ceale fără de
 leage, ca să meargă cu cei fără de credinţă.
 Pentru că să nu zici că: Nu va fi socotînţa 9
 omului! Şi socoteala lui – de la Domnul.
 Pentru aceaea, cei pricepuş la inemă, asculta- 10
 11 ţi-mă: Să nu-m fie mie înaintea Domnului a
 păgîni şi înaintea Atotîitoriu-ului a turbura cel
 12 drept, Ce dă omului după cum face fieşte-
 carele dentru ei şi în cărarea omului afla-va
 pre el. Socoteşti dară pre Domnul fără de 12
 cale a face? Sau Cel întrutotîitoriu va
 turbura judecata, Cela ce au făcut pămîntul?
 Şi cine iaste Cel ce face pre cel de supt ceriu şi 13
 ceale ce-s într-însul toate? Că de va vrea 14
 să oprească şi duhul lîngă El să socoteas-
 15 că, Muri-va tot trupul deodată, pentru că
 tot pămînteanul la pămînt va merge, de unde
 s-au şi zidit. Iară de nu pricepi, ascultă 16

aceasta, bagă în urechi glasul cuvintelor!
 17 Vez tu pre cel ce face fărâdeleage, și pre Cel
 ce piarde pre cei răi fiind veacinic drept.
 18 Necredincios, Cella ce zice împăratului: Fără-
 leage faci! [și] Prea necredincios! boiari-
 19 lor; Carele nu S-au rușinat de cătră fața
 celui cinstit, nici știe cînste a pune celor bogaț,
 20 să să laude feațele lor? Și deșarte lor să vor
 istovi a striga și a să ruga omului, pentru că s-au
 purtat fără de leage, încuindu-se cei fără de
 21 puțință. Pentru că El văzătoriu iaste faptele-
 lor oamenilor și niciuna îl uită pre El de cîte
 22 fac, Nici iaste loc a să ascunde cei ce fac
 23 ceale fără de leage. Căci nu preste om va
 pune încă, pentru că Domnul preste toți pri-
 24 veaște, Cella ce priceape ceale nepricepute,
 slăvite și minunate, căroră nu iaste
 25 număr, Cella ce cunoaște lucrurile lor, și va
 26 întoarce noaptea, și să vor smeri; Și au
 stins pre cei necuraț, și văzuț sînt înaintea
 27 Lui Căci s-au abătut den leagea lui Dum-
 nezeu și dreptățile Lui nu le-au cunoscut,
 28 Ca să aducă preste El strigarea de sărac; și
 29 strigarea săracilor va auzi, Și El liniște va
 da. Și cine va vinui și va ascunde fața și cine-L
 va vedea pre El? Și asupra limbii și asupra
 30 omului deodată Împărățind om fățarnic de
 31 cătră greutatea norodului, Căci cătră cel
 tare, cella ce zice: Luat-am, nu voiu zăloji!
 32 Fără de mine voiu vedea. Tu îm arată: de am
 33 făcut strîmbătate, nu voiu adaoge', Nu de la
 tine să o plătești pre dînsa? Căci tu o vei
 împinge? Că tu o vei aleage, și nu eu? Și ce ai
 34 cunoscut? Grăiaște! Pentru aceea înțelep-
 ții la inimă vor grăi aceste și omul înțelept
 35 mi-au ascultat cuvîntul. Și Iov nu întru pri-
 ceapere au grăit, și graiurile lui nu-s în știin-
 36 ță. Însă nu, ce te învăță, Iov, să nu dai încă
 37 răspunsul ca și cei fără de minte, Pentru ca
 să nu adaogem preste păcatele noastre, și
 fărâdeleage preste noi se va socoti, multe
 grăind graiuri înaintea Domnului“.

C A P X X X V

1/2 i răspunzînd încă Elius, zise: „Ce
 aceasta ai socotit întru judecată? Tu
 cine ești? Căci ai zis: Drept sînt
 3 înaintea Domnului? Sau vei grăi:
 4 Ce voiu face, greșînd? Și eu îț
 voiu da ție răspuns și la cîte trei priatinii
 5 tăi. Priveaște la ceriu și vezi, și socoteaște
 6 norii cum sînt sus de la tine. De ai greșit, ce
 vei face? Iară de și multe ai nelegiuit, ce poți
 7 să faci? De vreme dară ce ești drept, ce
 8 vei da Lui? Sau ce den mîna ta va lua? La
 omul ce e aseamene ție – necurăția ta; și la
 9 fiul omului – dreptatea ta. De cătră
 mulțime asuprindu-se, vor striga; vor

țipa den brațul multora. Și n-au zis: Unde 10
 iaste Dumnezeu, Cella ce m-au făcut, Cella ce
 rînduiaște pázile de noapte, Cella ce mă 11
 hotáraște de cătră dobitoacele pămîntului și
 de cătră pasările ceriului? Acolo vor 12
 striga, însă nu vor auzi, de sudalma celor
 răi. Pentru că ceale fără de cale a vedea nu 13
 va Domnul. Pentru că Acela Atotșiiitoriu
 văzătoriu iaste celor ce săvirșesc fărâdelegile,
 și mă va mîntui. Și te judecă înaintea Lui, 14
 de poți pre El să-L lauzi, cum iaste și acum,
 Pentru că Nu iaste socotind urgia Lui, n-au 15
 cunoscut la greșale foarte'. Și Iov în 16
 deșărt deschide gura lui, cu neconștința
 cuvinte îngreuiază“.

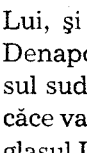
A lui Eliu voroavă a cincea

C A P X X X V I

 i adăogînd Eliu încă, zice: „Îngă- 1/2
 duaște-mă puținel încă, pentru ca să
 te învăț, pentru că mai iaste la mine
 cuvînt. Luînd știința mea mică, și 3
 cu faptele mele dreapte voiu grăi cu
 adevărat. Și nu strîmbe graiuri cu strîmbă- 4
 tate vei priceape. Și să știi că Domnul nu 5
 va izgoni pre cel fără de răutate. Tare e cu vir-
 tute, Însă inimile necredincioșilor nu va 6
 învia și judecățile săracilor le va da. Nu va 7
 lua de la cel drept ochii Lui, și cu împărați în
 scaun va pune pre dîșii întru biruință; și se 8
 va înălța, Și cei băgați în cătuși se vor opri 8
 cu fune de sărăcie. Și va povesti lor 9
 faptele lor și greșalele lor, căci se vor
 întări. Ce celui drept va asculta, și zise 10
 că se vor întoarce de cătră strîmbătate.
 De vor asculta și vor sluji, vor isprăvi zilele 11
 lor spre bunătăți și anii lor spre fapte bune.
 Iară pre cei necredincioși nu-i mîntuiaște, 12
 nevrînd ei să știe pre Domnul, Și pentru 13
 căci, învățîndu-se, neascultătoji era. Și
 cei fățarnici la inimă rîndui-vor mînia, nu vor
 14 striga, căci au legat pre ei. Să moară dară la
 tinereaște sufletul lor, iară viața lor rânindu-se
 15 de ingeri, Căci au necăjit pre cel slab și
 neputincios. Și judecata celor blînzi va rîn-
 16 dui. Și încă te-au înșălat pre tine den rostul
 vrăjmașului. Beznă, vârsare – dedesuptul ei,
 și să pogori masa ta plină de grăsimă. Și 17
 judecata de cătră cei drepti nu o va lipsi, și
 mînia preste cei necredincioși va fi, pentru
 necurăția darurilor care priimiia pre strîmbă-
 18 tăți. Să nu te abată de bunăvoie mintea
 De la rugă, la nevoie fiind cei neputincioși; și 19
 pre toți ceia ce au puteare Să nu tragi
 20 noaptea ca să suie alții pentru dîșii, Ce
 21 păzează să nu faci fără de cale, pentru că dentru
 aceste vei scoate den sărăcie. Iată, Cel ta- 22

re va întări cu virtutea Lui, pentru că cine
 23 iaste ca El silnic? Și cine iaste cel ce cerce-
 tează ale Lui lucruri? Sau cine e cela ce au zis:
 24 Făcut-au strîmbătate!?' Adu-ți aminte că
 mari sînt lucrurile Lui, dentru carele au stăpî-
 25 nit oamenii. Tot omul au văzut întru sine,
 26 cîți pămînteani sînt rîniți. Iată, Cel tare e
 mult, și nu vom conoaște numărul anilor Lui,
 27 și nesăvîrșit! Și numărate-I sînt Lui picātu-
 rile ploii, și se vor vărsa preste ploaie în
 28 nor. Curge-vor vechituri, și umbri nori
 preste nepovestiți pămînteani; (vreame au
 pus) dobitoacelor, și știu rînduiala zăcerii.
 Întru toate acestea nu s-au cercetat ție cuge-
 29 tul, nice să premenească inima ta de trup?
 Și de vei priceape întinderea norului, tocmi-
 30 rea cortului Lui, Iată, întinde preste el
 rază; și înrădăcinările mării au acoperit.
 31 Pentru că prentre-înșii va judeca noroadele,
 32 da-va hrană celui ce poate. Preste mîini au
 33 acoperit lumină Și au poruncit pentru ea
 întru cel ce timpină. Povesti-va pentru dîn-
 sul priatenului lui; agonesite și pentru
 strîmbătate.

CAP XXXVII

1 i de aceasta s-au scuturat inima mea
 2 și au cursu den locul ei. Ascultă
 auz întru urgia mîinii Domnului, și
 cercetare den rostul Lui va ieși!
 3 Dedesuptul a tot ceriului e începătura
 Lui, și lumina Lui – pre aripile pămîntului.
 4 Denapoiia Lui va striga cu glas, tuna-va cu gla-
 sul sudalmii Lui, și nu va premeni pre dînșii,
 5 căce va auzi glasul Lui. Tuna-va Cel tare cu
 glasul Lui minunat. Ceas au pus dobitoacelor,
 și știu a dormirii rînduială. Pre acestea toate
 nu ți s-au cercat cugetul, nice să schimbă
 inima ta de la trup? Pentru că au făcut mari
 6 carele nu le-am știut, Poruncind zăpăzii:
 Fă-te pre pămînt!'. Și iarna – cu ploile să tur-
 7 bure, cu ploile puterii Lui. În mîina a tot
 omul pecetluiuște, ca să cunoască tot omul a
 8 lui slăbiciune. Și înțrără hiară supt acope-
 9 remînt și odihniră pre zăceare. Den cămări
 vin durori, și den vîrfuri – frig. Și den
 suflarea Celui tare da-va gheață, și cîrmuiuște
 11 apa cum Îi iaste voia. Și pre cel ales spă-
 mentează norul, răsipi-va norul lumina Lui.
 12 Și El cruguri va strica, unde vrea, la lucrurile
 lor. Toate, oricîte va porunci lor, acestea sînt
 13 rînduite de la El pre pămînt, Ori la învăță-
 turi, ori la pămîntul Lui, ori la milă va afla pre
 14 El. Bagă în urechi acestea, Iov! Stăi, înva-
 15 ță-te putearea Domnului! Știm că Domnul
 au pus lucrurile Lui, lumină făcînd dentru
 16 întunearec. Și știe despărțirea norilor, și

ceale minunate căderi ale celor răi. Și veș- 17
 mîntul tău e fierbinte, și să potolească pre 18
 pămînt de la miazăzi. Întări-vei cu el la
 vechituri, tari ca vedeara răvărsării.
 Pentru căce învață-mă, ce voi grăi Lui? Și 19
 vom potoli multe zicînd: Au carte sau scii- 20
 toriu stă lîngă mine, pentru ca om stînd să
 tacă? Și la toți nevăzută e lumina, curată 21
 iaste întru vechituri, ca și cea de la El întru
 nori. De la miazănoapte – nori cu față de 22
 aur; pre aceștea mare e slava Și cinstea de 23
 la Totțiiitoriu. Și nu aflăm pre altul aseamene
 cu putearea Lui, Cela ce judecă ceale
 direapte; nu gîndești să-L auzi pre El?
 Pentru aceea se vor teame de El oamenii, și 24
 se vor teame de El cei înțelepți la inimă“.

CAP XXXVIII

i după ce încetă Iliu de voroavă, zise 1
 Domnul lui Iov, pren volbură și pren 2
 nori: „Cine e acesta ce-M ascunde 2
 Mie sfatul, și țiid graiurile în inimă,
 dară pre Mine socoteaște să ascunză?
 Încege ca un om mijlocul tău, și te voiu 3
 întreba, și tu să-M răspunzi: Unde ai fost cînd 4
 puneam temeiu pămîntului? Și-M spune Mie, 5
 de știi priceapere. Cine au pus măsurile 5
 lui, de știi? Sau cine e cela ce au adus fune
 preste dînsul? Pre ce sînt stîlpii lui înfipti? 6
 Și cine iaste cela ce au pus piatră încolțurată
 preste dînsul? Cînd s-au făcut stealele, 7
 M-au laudat cu glas mare toți îngerii Miei. Și 8
 am îngrădit marea cu porți, cînd să porniia
 den pîntecele maicii ei ieșind. Și am pus ei 9
 nor îmbrăcare și cu negură pre ea am înfă-
 șat. Și am pus ei hotară, puind ei împrejur 10
 lacăte și porți. Și am zis ei: Pînă aicea să 11
 vii, și să nu covîrșești; ce întru tine să să
 fărăime valurile tale! Au asupra ta am rîn- 12
 duit lumina cea de dimeneață, și lucefărul
 știe rînduiala sa, Să să apuce de arepile 13
 pămîntului, să scuture pre cei necurați dentru
 el? Au tu luînd de la pămînt tină ai zidit vită 14
 și grăitoriu pre dînsul l-ai pus pre pămînt? Și 15
 ai luat de la cei necurați lumina, și brațul mîn-
 drilor ai sfărîmat? Venit-ai la pămîntul 16
 mării, și în urmele beznii îmblat-ai? Și 17
 deșchidu-ți-se ție cu frică porțile morții, și
 portarii iadului, văzîndu-te, spămîntatu-s-au?
 Și învățatu-te-ai lățimea cea de supt ceriu?
 18 Spune-m dară mie cîte care iaste? Și în ce
 19 pămînt mîne lumina, și al întunearecului loc
 care e? Au duce-Mă-vei la hotarale lor? Au 20
 de și știi cărările lor? Știi dară, că atuncea 21
 te-ai născut, și numărul anilor tăi e mult! Și 22
 ai venit la visteriile omătului, și visteriile

23 smidii ai văzut. Și să află ție la vremea
vrăjmașilor, la ceasul războiului și bătăii.
24 Și de unde iase bruma sau să răsipeaște
25 ostrul la cel dedesupt ceriu? Și cine au
gătit ploii cei buhoioase curgerea, și calea
26 urletelor, Ca să ploao pre pământ unde nu
e om, în pustii unde nu iaste om întru
27 el, Ca să sature pre cel necălcat și nelăcuit,
și a răsări ieșire de pajiște? Cine iaste tatăl
28 ploii? Și cine iaste cela ce au născut bulgări
29 de roao? Și dentr-al cui pînțece iase
gheața? Și bruma în ceriu cine o au
30 născut? Au pogoară-se ca o apă curînd?
31 Fața beznii cine o au rînduit? Și preceptut-ai
legătura Găienuşii? Și îngrădirea Orionu-
32 lui deschis-ai? Au deschide-vei zodiile în
vremea lor, și pre luceafărul de sară de păr
33 aduce-l-vei pre el? Și știi schimbările
ceriului, sau ceale de supt ceriu totodată
34 făcîndu-să? Și vei chema norul cu glas, și
cu cutremur de apă pornitoare te va asculta?
35 Și vei trimite trăsnete și vor merge? Și vor
36 grăi ție: Ce iaste? Și cine au dat muierilor
învățătura țeseturii? Sau știința împistritu-
37 rii? Și cine e cel ce numără norii cu înțelep-
ciunea, și ceriul la pământ l-au plecat? Și
38 iaste răvărsat ca pământul cu pulberea, și l-am
39 lipit pre el ca pre o piatră cu 4 muchi. Și
vei vîna leilor mîncare? Și vei sătura sufletele
40 bălaurilor? Pentru că să tem în zăcerile lor,
41 șad în păduri, păzind într-ascuns. Și cine
au gătit corbului mîncare? Pentru că puii lui
cătră Domnul strigă, rătăcindu-se, mîncările
cercînd.

CAP XXXIX

1 **L**e ai cunoscut vremea nașterii pietrii
șap-cerbului? Și ai păzit chinurile
2 cerbilor? Și ai numărat lunele lor
pline ale nașterii lor? Și durorile lor
3 ai dezlegat? Și ai hrănit copiii lor
fără de frică? Și chinurile lor le vei
4 trimite? Vor lepăda fiii lor, înmulți-se-vor
întru naștere, ieși-vor și nu se vor mai
5 întoarce la ei. Și cine iaste cela ce au lăsat
măgariul sălbatec slobod, și legăturile lui cine
6 au dezlegat? Și am pus petreacerea lui –
7 pustiiul și lăcașurile lui – sărătura. Batjo-
curind mulțimea gloatei cetății și hula birariu-
8 lui neauzînd, Socoti-va munții pășunea lui
9 și pe urma a totă verdeața cearcă. Vrea-va
ție și inorodul să-ț slujască, sau să doarmă pre
10 iaslea ta? Și vei lega cu cureale jugul lui,
11 sau trage-va ție răzoare în cîmp? Și
nădejduiești preste dînsul că multă e
virtutea lui? Și vei lăsa preste el faptele
12 tale? Și creade-vei că-ț va da ție sămînța
13 și va aduce ție trierișul? Aripa celor ce
să veselesc, neelasa, de va zămisli asida și

nesa? Căci va lăsa la pământ oaole ei, și 14
preste țărînă va cloci, Și au uitat că piciorul 15
le va rîsipi și hiarăle cîmpului vor călca.
Nesîlnici fiii ei, nu ca pre sine, în deșert au 16
ostenit fără de frică. Căci au tăcut ei Dum- 17
nezău înțelepciunea, și n-au făcut ei parte
spre priceapere. După vreme întru înăl- 18
țime va înălța, și va batjocuri pre cal și pre
călărețul lui. Au tu ai pus calului puteare, și 19
ai pus grumazului lui frică? Și ai pus preste 20
el armele toate, și mărirea piepturilor lui
îndrăznire? Săpînd cu piciorul, să îndir- 21
jaște, și iase la cîmp cu virtute; timpinînd
săgeț, Batjocureaște, și nu se va întoarce 22
de la fier. Preste el să semețeaste arcul și 23
sabia, Și urgia va piarde pământul, însă nu 24
va creade, pînă ce va da semn Trîmbița. Și 25
făcînd semn trîmbița, zice: Bine! Și de
departe ulmă războiul, cu chiot și strigare.
Sau dentru a ta știință stătu șoimul, întinzînd 26
aripile neclătît, căutînd ceale despre austru?
Și pre porunca ta să înălță vulturul Și grip- 27/28
sorul, pre cuibul lui șazînd, mîne pre colț de
piatră și ascuns? Acolo fiind, cearcă mîncă- 29
rile, de departe ochii lui străjuiesc. Și puii 30
lui să frămîntă în sînge, și oriunde vor fi
morți, îndată să află“. Și răspunse Domnul 31
Dumnezău lui Iov și zise: „Nu judecată cu 32
Cel den destul judeci? Muștrînd pre Dumne-
zeu, va răspunde pre dînsa“. Și răspun- 33
zînd Iov, zise Domnului: „Ce mă mai judec 34
eu dojanîndu-mă și muștrînd pre Domnul,
auzînd ca aceastea, nemica fiind? Și eu care
răspuns voiu da cătră aceastea? Mîna voiu
pune preste gura mea. O dată am grăit, 35
iară al doilea nu voiu adaoge“.

CAP XL

1 **S**i răspunzînd Domnul, zise lui Iov, den 1
nor: „Nu, ce încinge ca un om 2
mijlocul tău, și te voiu întreba pre tine, și
tu Îm răspunde! Au depărtezi-Mî 3
judecata? Și Mă socotești nu
într-alt chip ție să fiu isprăvit, fără de numai 4
pentru ca să te arăți drept? Au brațul tău 4
iaste asupra Domnului, au cu glas ca El tuni?
Și ia înălțime și tărie și mărire, și cu cinste te 5
îmbracă. Și trimite îngeri cu urgie, și pre 6
tot semețul smereaște, Și pre cel mîndru 7
stinge-l, și pre necuraț îndată-i întoarce,
Și ascunde totodată în pământ afară, și obra- 8
zele lor de necinste le împle. Și voiu 9
povesti dară că poate direapta ta să mîn-
tuiască. Ce iată dară hiară lîngă tine; 10
iarbă întocma cu boii mănîncă. Iată dară 11
virtutea ei pre mijloc, și țaria ei pre buricul
pîntecelui. Pus-au coada ca un chiparos 12

13 și vinele ei s-au împletit. Coastele ei –
 14 coaste de aramă, și spinarea ei – fier vărsat.
 15 Aceasta iaste începătura zidirii Domnului,
 16 făcută ca să să batjocurească de cătră îngerii
 17 Lui. Și venind la munte încolțorat, au făcut
 18 veselie celor cu 4 picioare în tartar. Supt
 19 multe fealiuri de copaci doarme, lângă paporă
 20 și trestie și rogoz. Și să umbresc întru
 21 dînsa copaci mari cu stîlpări și ramuri den
 22 țarină. De să va face necătură, nu va simți;
 23 nădejduiaște căci va izbi Iordanul în gura
 24 ei. În ochiul ei va sprijeni pre el; înfășurîndu-
 25 se, găuri-va nasul. Și aduce-vei bălaurul
 26 cu undița și pune-vei căpăstru prejur
 27 nasul lui? Au lega-vei belciug de narea lui,
 și cu brățare vei găuri buza lui? Și grăi-va
 ție cu rugă, rugăciune moale? Și pune-va
 cu tine făgăduință? Și-l vei lua pre dînsul rob
 veacinic? Și vei juca cu el ca cu o pasăre?
 Sau lega-l-vei pre el ca pre o vrabie unui
 copil? Și să hrănesc întru dînsul limbi, și-l
 împart pre el limbile finicilor. Și tot ce
 umblă pre apă, adunîndu-se, nu vor aduce o
 piale a coadii lui, și în cinurile păscarilor capul
 lui. Și vei pune preste el mîinile, aducîndu-ț
 aminte de războiu în trupul lui, și să nu să mai
 facă încă.

CAP XLI

1 **N**u l-ai văzut pre dînsul, nici de ceale ce
 2 să grăiesc te-ai mirat? Nu te temi
 3 căci Mi s-au gătit Mie? Pentru că cine
 4 iaste cela ce Mi-au stătut împotrivă?
 5 Sau cine-M va sta împotrivă-Mi și va
 6 îngădui, de iaste tot cel de supt ceriu al
 7 Mieui? Nu voiui tăcea pentru el, și cu cuvîntul
 8 puterii voiui milui pre cel întocma cu el.
 9 Cine va descoperi fața îmbrăcării lui, și la
 10 închiiarea zalei lui cine ar întra? Porțile
 11 obrazului lui cine va deșchide? Premprejurul
 12 dinților lui iaste frică. Ficații lui – paveze de
 13 aramă, și legătura lui – ca piatra smiritului.
 14 Unul de alalt să lipesc, și Domnul petreace
 15 pre el. Omul cu fratele lui să va lipi, Îm-
 16 preună-se și nu să vor despărți. Întru stăr-
 17 nutarea lui va luci lumină, și ochii lui – chip de
 luceafăr. Den gura lui ies ca nește făclii
 arzînd și scapără ca nește gratii de foc. Și
 den nările lui iase ca nește fum de cuptoriu
 arzînd cu foc de cărbuni. Sufletul lui – ca
 cărbunii; și ca para focului den gura lui
 iase. Și în cerbicea lui stă puteare, înaintea
 lui cură pierzare. Și pelițele trupului lui
 sînt lipite; toarnă preste el, nu se va
 clăti. Inema lui iaste înfiptă ca o piatră și
 stă ca o năcovalnă ce nu răsare. Și întor-
 cîndu-se el, frică e hiarălor celor cu 4 picioare

pre pămînt săltînd. De vor tempina pre el
 fusture, nemică nu-l vor înfricoșa, sulită rădi-
 cată și za, Pentru că socoteaște fierul ca
 paiele și arama ca un lemnu putred. Nu-l
 va vătâma pre el arcu de aramă, și socoteaște
 lovitura de piatră ca iarba. Ca trestia s-au
 socotit ciocanele; și batjocorează cutremurul
 celui purtătoriu de foc. Așternutul lui –
 țăpuși ascuțite; și tot aurul mării, supt dînsul –
 ca niște tină nepovestită. Undează bezna
 ca o căldare, și socoteaște marea ca o șter-
 sură, Și pre tartarul beznii ca pre un rob.
 Socoti bezna întru primblare. Nu iaste
 nemică pre pămînt aseamene lui, făcut să să
 batjocurească de îngerii Miei. Pre tot cel
 înalt veade; și pre el – împăratul tuturor celor
 den ape“.

CAP XLII

Si răspunzînd Iov, zise Domnului:
 „Știu că toate poți și Ție nu e neputin-
 cios nemică. Pentru că cine iaste
 cela ce ascunde de Tine sfatul? Și
 scumpindu-și cuvintele, și pre Tine
 socoteaște să Te ascunză? Și cine va povesti
 mie ceale ce n-am știut, mari și minunate,
 carele n-am știut? Și ascultă-mă, Doamne,
 pentru ca și eu să grăiescu! Și Te voiui întreba
 pre Tine, și Tu mă învață. Cu auzul urechii
 Te auziiam manainte, iară acum ochiul mieu
 Te-au văzut pre Tine. Pentru aceea m-am
 defăimat pre mine și m-am topit, și mă soco-
 tescu pre mine pămînt și cenușă“. Și fu
 după ce au grăit Domnul toate cuvintele
 aceastea lui Iov, zise Domnul lui Elifaz The-
 maniteanul: „Greșit-ai tu și cei 2 priatени ai
 tăi, pentru că n-ați grăit înaintea Mea nemică
 adevărat, precum robul Mieui, Iov. Și acum
 luați șapte viței și 7 berbeci și meargeți cătră
 robul Mieui, Iov, și va face jîrtvă pentru voi. Și
 Iov, robul Mieui, se va ruga pentru voi, că, de
 nu aș priimi fața lui și de nu ar fi pentru el, aș
 fi pierdut pre voi, pentru că n-ați grăit adevă-
 rat asupra robului Mieui, Iov“. Și mearse
 Elifaz Themaniteanul și Valdad Safhitul și
 Sofar Mineul și au făcut în ce chip le-au
 poruncit lor Domnul; și dezlegă păcatul lor,
 pentru Iov. Și Domnul adaose pre Iov.
 Și rugîndu-se el și pentru priatениi lui, și le
 lăsă lor păcatul. Și deade Domnul îndoite cîte
 era mai nainte lui Iov, întru îndoire. Și
 auziră toți frații lui și sororile lui toate cîte i
 s-au întîmplat lui și veniră cătră el, și toți cîț
 știia pre dînsul dentîiu. Și mîncînd și bînd
 lângă el, l-au mîngîiat pre el, și să mirară
 pentru toate cîte adusease preste el Dom-
 nul. Și-i deade lui fieștecarele cîte o 12

mielușită și cîte un aur de 4 drahme nepecet-
 luit. Și Domnul blagoslovi ceale de apoi ale lui
 Iov decît ceale dentîiu. Și era dobitoacele lui oi
 14000, cămile 6000, părechi de boi 1000,
 13 măgărițe pascătoare 1000. Și să născură lui
 14 fii 7 și feate 3. Și numi pre cea dentîiu Zio,
 și pre a doao Casia, și prea a treia Cornul
 15 Amalthiei. Și nu s-au aflat ca featele lui Iov
 mai bune decît eale în ceale de supt ceriu. Și le
 16 deade lor tată-său moștenire întru frați. Și
 trăi Iov după rană ani 170, iară preste tot au
 trăit ani 248. Și văzu Iov pre fiii lui, și pre fiii
 17 fiilor lui, a patra rudă. Și muri Iov bătrîn și
 plin de zile. Și iaste scris cum el iarăș să fie
 învis cu carii Domnul au învis; acesta să tîl-
 cuiaste den cartea cea siriinească; în pămîntul
 Afsitedei lăcuind, la hotarăle Idumeii și Ara-
 viei. Și era mai nainte numele lui – Ioval. Și
 luînd muiare harapcă, născu fiu căruia fu
 numele Enon. Și era acesta den tată-său,
 Zare, fecior den feciorii lui Isaf, și den mumă-
 sa, Vosora, care iaste el al cincilea de la
 Avraam. Și aceștea-s împărații carii au împără-
 țit în Edom, care țări au stăpînit și el: întîiu – Va-
 lac al lui Veor; și numele cetății lui – Dennava; și,
 după Valaac, Iovav, ce să chema Iov; după aceș-
 ta, Asomi, cela ce era domn den țara Themaniti-
 dii; după acesta, Adad, feciorul lui Vadad, cel
 ce au tăiat pre Madiam în cîmpul lui Moav, și
 numele cetății lui – Ghiethem; iară cei ce au
 venit cătră el priatени: Elifaz, den
 fiii lui Isaf, împăratul themani-
 lor; Valdad, împăratul safhe-
 ilor; Sofar, împăratul
 mineilor.

